

НЕВИДИМИЙ СОЮЗ

НАРЕЧЕНОЇ ХРИСТА

Я відмінив поїздку на полювання, отож, я не припиняю служіння Господу. Отож, це є. . . Ми раді бути тут. Здається, минулого разу тут я сказав вам: шоразу, як ми приїжджаємо, когось нема. І, якщо ми приїдемо й наступного року, якщо Господь забариться, когось не стане.

² Він був дуже, дуже близький мені по серцю, по духу. То був Брат Лайл. Мені завжди були раді, коли приїжджав, стояв там ззаду та слухав, у кабінеті Брата Джека, як співає той немолодий квартет. Сьогодні там у Славі лунають співи. Що ж, один з тих голосів вже Там, чекаючи на інші три. Думаю, я ніколи вже більше не почую їх тут на землі. Але, звичайно ж, я очікую на те, що почую їх знов, тутешніх Брата, Сестру Моор, у тій Країні, де вони. . . це ніколи не згасне.

³ Брат Палмер був визначним слугою Христа. Пригадую, як Брат Джек розповідав мені про його—його посвячене Богу життя. Вони разом працювали теслями. І казав, що той їв свій—свій обід, брав у руку бутерброда, їв бутерброд та читав Біблію. Розумієте? Через нього було вчинено деякі важливі могутні справи, через Брата Палмера. Він був вправним теслею, хорошим батьком своїм дітям, чудова родина. Він виростив їх усіх у служінні Господу. Наскільки мені відомо, вони усі є спасені та наповнені Духом Святим. І це є велика співдопомога для будь-кого з людей у ці дні — сини та доньки. Але, розумієте, все, що він вчинив, не мало б великого значення без служіння Богові, якби він не служив Богу. І, сьогодні ввечері, те, що він вчинив тут на землі, його добрі справи, він пішов, щоб одержати свою нагороду, щоб бути з іншими. Нехай Бог дасть спочинок душі нашого брата.

⁴ Я знаю, допоки тут буде стояти скинія, я—я знаю, що він. . . його голос все одно буде тут. Ви зможете чути його. Сестра Анна Джин та—та її сестра, що грає на органі та на фортепіано, як їм ніколи не доводилося чекати. Брат Палмер з'явиться тут, і він просто заспіває пісню, продовжить далі. Вони підхоплять її. І я ніколи. . . Я очікував почути, як він веде пісню.

⁵ Його дітям; його дружині; і Братові Джеку, його близькому товаришу, вони усі ці роки були друзями; і Братові Брауну, Сестрі Браун, усім вам, хто у скинії — благословить вас Бог. Мені теж не вистачає його. Нехай Бог дасть спочинок його звияжній душі, поки ми зустрінемо його у мирі.

Схилимо наші голови.

6 Ласкавий Небесний Отче, просто говорячи про цього визначного слугу, мені не вистачає його сьогодні — того, як він потискав мені руку, і тієї проникливої посмішки, що завжди була у нього на обличчі, коли він говорив: “Благословить тебе Бог, Брате Брангаме”, — коли ми з’являлися у дверях. Я знаю, що сьогодні він прийшов до Твого Дому. Тож я молю, любий Боже, щоб Ти дозволив плодам, його справам, що супроводжували його, бути рясними, продовжуватися далі на його дітях, на його дружині. Ми молимо, щоб Ти благословив її, Господи. Ти сказав, що Ти будеш чоловіком “вдовам, що істинно є вдовами”. Я молю за нашу Сестру Палмер та за усіх дітей. Я знаю, як співчувати їй, їм, втративши супутницю і, також, втративши свого татка.

7 Тож, Отче, поки ми тут сьогодні, ми молимо, щоб Ти підготував також і наші серця до тієї години. Ми не знаємо. Вона може настати так само несподівано, як і у нього. Ми не знаємо, коли вона настане, але знаємо, що вона має настати. Тож ми молимо, Боже, щоб Ти дослідив сьогодні серце кожного, хто присутній тут. Боже, не залиш і моє без уваги. Досліди й моє також та випробуй мене. Господи, якщо є у нас яке лукавство — забери його. Ми хочемо служити Тобі. Це є нашою неподільною метою — служити Тобі.

8 Виливай на нас Свого Духа сьогодні та протягом усього цього тижня. Благослови цю скинію, що зветься Скинією Життя. Нехай вона прийме повні благословіння тієї назви та повниться Життям Божим, на цьому тижні, щоб вирятувати кожну загублену душу, наповнювати кожного віруючого Духом Святим, та знову, Господи, відновлювати ті сподівання, що у нас. Ми молимо, щоб Ти також уздоровив усіх хворих та страждених, що з’являються серед нас. Нехай Твій величний Святий Дух перебуває тут, Господи, та просто зціляє. І помагай кожного, щоб вірити. Даруй оце все, Отче.

9 Боже, допоможи мені зараз. Якщо так випало, мені випало викладати Послання. Я молю, Боже, щоб Ти просто відсунув людську половину вбік. Нехай Святий Дух прийде та зійде на нас, Господи. Нехай Дух Святий візьме зібрання під контроль, Господи. Ми знаємо, що ми є такі слабосилі. Ми не могли б виконати цього, ніхто з нас. Ми не стверджуємо, що ми є спроможні виконати таке. Але, Господи, ми знаємо, що Ти є Той. Тож ми очікуємо на Тебе, Господи. Прийди, Дух Божий, та злинь на нас наново. Ми просимо в Ім’я Ісуса. Амінь.

10 Отож, я хочу передати вітання церквам, що зараз підключені у різних частинах держави. Ми на телефонному підключенні, і це є хороша система, яку ми змогли встановити завдяки нашому Брату Перрі Гріну з Бомонту, Техас. І, по усім Сполученим Штатам, церкви, усі цілковито, які додержуються цього Послання, підключені сьогодні ввечері. Ми шлемо вітання усьому Західному узбережжю, на північ та на південь, від Ванкуверу до Тігуани, Мексика, через Сан-Хосе, Лос-Анжелес.

Усім тамтешнім групам — ми вітаємо вас з Шрівпорту. Також, до самого Прескотту, Арізона, тамтешній групі, яка чекає на Господа, ми шлемо вам вітання, і у Тусон, також у С'єрра-Вісту. До самого Нью-Йорку, вгору та униз, по всій країні — благословить вас Господь, кожного. Бажав би, щоб ви сьогодні були тут, у цьому чудовому штаті Луїзіана, що є для мене майже як другим домом. Я. . .

¹¹ Знаєте, ви, жителі Нью-Йорку, ви усі трохи підсміюєтеся над тим, як розмовляєте. Я ж сьогодні просто як вдома. Так. Знаєте, усі тут, вони кажуть: “Привіт, Брате Брангаме. Привозь Сестру Брангам та усіх маліх, приїжджайте до нас”. О-о, подумати тільки! Мені від цього стає добре. Як на мене, то і є справжня англійська. Без жодної зневаги до вас, жителі сходу, та півночі, та різних місць. Але, знаєте, я думаю, що я народився півдénцем і ним і залишуся. Мені—мені вона подобається, мені самому. Це і є справжня англійська.

¹² Я був тут нещодавно на сніданку в бізнесменів, і там сказали: “Зараз ми встанемо та проспіваетьмо державний гімн”. І я піднявся, сказав: “Як далеко мій дім у Кентуккі”. Що ж, як на мене, це і є державний гімн, я не знав іншого. Отож, ми шлемо вам вітання. Отож, для. . .

¹³ Здається, вони збираються спробувати здійснити також і трансляцію сніданка, сніданка у бізнесменів, в суботу вранці. Брат Грін скаже вам, бо він там зараз біля мікрофонів. Тож він вам скаже, о котрій годині почнеться сніданок, і о котрій годині, щовечора, треба підключатися. Ми щиро дякуємо вам. Моліться за нас.

¹⁴ Отож, до місцевого зібрання тут, до skinії Брата Джека, я збираюся попрохати вас сьогодні ввечері про одну послугу. Оскільки я збирався викласти сьогодні своє Послання на день Подяки усій країні, нашим місцевим церквам, що додержуються Послання. Я—я, можливо, трошки затягну з цим. І потім, знову ж, може, я проповідуватиму дещо з Науки. Тож, якщо так, і ви будете незгодні з Цим. . .

¹⁵ Точно як я постійно говорив про те, як їм вишневий пиріг, коли я натикаюся на кісточку. Я не викидаю пиріг. Я викидаю кісточку, а пиріг їм собі далі.

¹⁶ Тож якщо станеться так, що сьогодні ввечері я згадаю дещо таке, я. . .Що ж, саме з цієї причини я й прийняв це запрошення — бути сьогодні ввечері тут, викладати своє Послання на день Подяки групам у різних куточках країни — тому що Брат Джек завжди так широко відкриває двері та каже: “Проповідуй те, що у тебе на серці”. Тож я справді почуваюся як вдома.

¹⁷ Тож, можливо, тут у місцевому зібранні Брата Джека, тут можуть бути служителі та деякі люди, що не погодяться з Наукою. В мене звичайно вистачає ввічливості не згадувати про науку за кафедрою якогось мужа, що запросив мене приїхати, проповідувати

у нього. Отож, після сьогоднішнього вечора, я думаю, що просто буду молитися за хворих та проводити звичайні служіння. Але я подумав, що попереджу вас заздалегідь, що, можливо, якщо щонебудь з того, що я скажу, видасться неприйнятним, що ж, просто віднесіть це на рахунок моєї необізнаності, думаю, і що я не знаю нічого кращого. І моліться за мене.

18 Тож зараз давайте—но звернемося до Слова, до одного розділу звідси. Сьогодні ввечері я бажаю звертатися до багатьох місць, бо в мене тут у блокноті виписано декілька місць Писання та зроблено деякі нотатки.

19 Пам'ятаю перший раз, коли я піднявся на платформу Скинії Життя, двадцять років тому. Мені—мені не потрібно було записувати місця Писання та посилення. Я тоді був на двадцять років молодший. Але нині я вже перетнув двадцятип'ятирічний рубіж, тож я... вдруге. Тож у мене... вже не така пам'ять на це, як раніше. Мені доводиться записувати місця Писання, і, часом, коротко занотовувати те чи інше, на що я хочу послатися.

20 І тепер нехай Господь благословить, коли ми читатимемо з Божого Слова, з Послання до Римлян, 7-й розділ. Отож, я хочу навчати цьому як на уроці недільної школи.

21 Я знаю, що люди стоять. І у скинії, по-звичайному, у Джефферсонвіллі, ми хочемо привітати сьогодні також і вас усіх, знаю, що ви підключилися там у скинії. І, якби ви опинилися тут, здається, тут сьогодні ввечері немовби як у скинії — люди попід стінами, переповнено. Отож, я думаю, що і у вас є так — в усіх, хто у тій частині країни, хто прийшов заради Послання.

22 Отож, ми збираємося застосувати це як на уроці у недільній школі. І це ні на що не скероване, до когось з людей конкретно чи на щось інше: саме до Церкви, до Тіла Христового, яке ми стараємося ввести у глибші міркування та у вищі цілі, вірячи, що Прихід Господа Ісуса зовсім близько. Ми віримо цьому. Набагато більше, він став на двадцять років ближчий, аніж коли я уперше приїхав до Шривпорту. О-о, з того часу сталося так багато всього! Отож, ми чекаємо на Прихід Господа за нашого покоління. Я не чекаю на пробудження за нашого покоління. Я чекаю на Прихід Господа за нашого покоління.

23 Отож, у Римлянам 7. Сподіваюся, що ви зараз усюди по всій країні відкрили Біблії. Ми хочемо читати зараз уважно. Це—це Послання звідси, здається, немовби воно про шлюб та розлучення, але насправді це не так. Як на мене, то є пророцтво для Церкви на останній день. Будемо читати.

Чи ж ви не знаєте, браття, — бо говорю до тих, хто знає закон, — що закон панує над людиною, поки вона живе?

Бо заміжня жінка, поки живе чоловік, прив'язана до нього законом; коли ж помре чоловік, вона звільняється від закону чоловіка.

Тому то, поки її чоловік живий, вона буде вважатися перелюбницею, якщо стане дружиною іншому чоловікові; коли ж її чоловік помре, вона вільна від закону і не буде перелюбницею, якщо стане за дружину іншому чоловікові.

Тому, браття мої, і ви вмерли для закону через тіло Христове, щоб нам приєднатися, тобто, щоб нам належати іншому, Воскреслому з мертвих, щоб приносити плоди Божові.

Бо коли ми жили за тілом...пристрасті гріха, пробуджені законом, діяли у наших членах, щоб приносити плід смерті.

А тепер ми звільнилися від закону, вмерши для того, чим були зв'язані, щоб нам служити в оновленні духа, а не старістю букв.

24 І тепер, давайте помолимося.

25 Любий Боже, ми тільки-но прочитали те, що ми вважаємо за священне Слово Бога. І цьому ми віримо, що жодна йота чи рисочка жодним чином не проминеться з Цього, поки не здійсниться усе. І ми віримо, що наш Господь сказав нам, в Об'явленні, у 22-му розділі, що "Хто відніме одне Слово з Цього чи додасть одне слово до Цього — то він, його частку буде забрано з Книги Життя".

26 І ми бачимо це: через хибне тлумачення цього Слова, коли сатана неправильно витлумачив Його Єві, змусив її засумніватися в одному Слові, кинуло усю людську расу у хаос падіння. Всього лише через одне Слово!

27 Потім, у середині Книги, ми бачимо, як прийшов наш Господь та Спаситель, і Він дав нам таку ось цитату стосовно Цього. "Не хлібом самим житиме людина, але кожним Словом, що виходить з уст Бога".

28 Потім, серйозне застереження в останній Книзі, в Об'явленні Ісуса Христа: "Хто додасть одне слово чи відніме одне Слово — його частку буде забрано з Книги Життя".

29 О Боже, знаючи, бачачи, якими хирлявими ми є, знаючи, що ми ходимо ламкими ниточками життя, цього смертного життя, не знаючи, котрого часу нас викличуть давати відповідь у Вишніх. Дай нам, о Господи, відкласти усе в нашому серці, усе в нашому розумі та звернути свій погляд сьогодні безпосередньо на Твоє Слово, і щоб Ти прийшов та витлумачив Це живими прореченнями. Даруй це.

30 Нехай Твій Дух зійде на нас та помагає Слово нашому серцю, щоб нам у цей вечір вийти звідси кращими людьми, ніж ми є зараз, щоб нам ближче узріти Ісуса Христа. Даруй це, Господи, щоб нам зрозуміти день, за якого ми живемо, і те, що Бог приготував для Свого народу на цю годину; цей величний,

критичний час мороку, за якого ми живемо. Боже, помаж це, не тільки того, хто промовлятиме, але й того, хто слухатиме. І, усім разом, дай нашим серцям мати трепет перед Твоїм Словом. “Бо страх Божий — то початок мудрості”. Даруй оце все, Отче, бо ми прохаємо це в Ім’я Ісуса. Амінь.

³¹ Я хотів би дати назву цим декільком коментарям, які я збирався висловити тут, та деяким місцям Писання, які я хотів би уважно розглянути, якщо Господь зволить, як Послання на день Подяки, про невидиме — *Невидимий союз Нареченої Христа. Невидимий союз Нареченої Христа*. Не дуже-то схоже на Послання на день Подяки. Хоча, будь-яке місце Писання — ми є вдячні за усе з Нього.

³² Я вдячний Богу, що живу у цей час завершальних сцен цьогосвітньої історії. Я не знаю. Якби мені, перш ніж було закладено світ, було дано право вибору, і Бог виклав би мені усю програму цілком та сказав мені: “Я—Я хочу, щоб ти проповідував. І, тепер, за якої епохи ти бажаєш піти на землю проповідувати?” Я обрав би оцю ось епоху, бо я вважаю, що це золота епоха.

³³ Звичайно ж, мені хотілося б побувати тут за часів Його відвідин цієї землі. Але, все ж таки, я вважаю, що нинішній час є більш величним, бо це є час, коли Він прийде забрати людей, яких Він відкупив, у наближенні воскресіння, коли встануть усі відкуплені. Що за славетна можливість є у нас — говорити до смертних людей, величний час! Ми у захопленні від цього.

³⁴ І ми знаємо, що історія підходить до завершення. Світова історія скоро завершиться, і потім ми вступимо у новий день, у величне Тисячолітнє Царство. Це, як один з віруючих, я вірю у... у Тисячолітнє Царство, Тисячолітнє царювання з Христом, тисяча років на землі; фізичне повернення Господа Ісуса, щоб прийняти фізичний народ, прославлений через Його очищувальну Кров.

³⁵ Павло тут у нашому місці Писання подає ілюстрацію про закон та благодать та представляє це як шлюб та розлучення. На цей уривок проповідують дуже рідко, через те, чого він, більш чи менш, стосується — шлюб та розлучення. Але це також має відношення до більш величної частини шлюбу та розлучення, як він намагається роз’яснити тут те, що ми, як—як Церква, не можемо водночас бути у шлюбі з цим світом та з Христом, і—і щоб це було законно та відповідало правилам, як і жінка не може жити з чоловіком, поки у неї є живий чоловік. І в мене є свої думки стосовно цього, і я вважаю, що те, що каже Біблія — то є Правда.

³⁶ Отож, але я вірю також, за своїми переконаннями, що тут розкривається одна з величних таємниць пророцтва. І я сподіваюся, що Господь допоможе нам сьогодні ввечері, коли ми викладатимемо це нашим людям по всій країні, що перебувають в очікуванні.

³⁷ Було сказано, одного разу. Я читав, коли робив нотатки про це, я—я не міг точно пригадати книгу, в якій це було. Але я—я

певен, що це є правильно, що то було в одній з книг, які я читав про містера Муді, Дуайта Муді, в Чікаго. Нас сьогодні також слухають і у Чікаго, чисельна церква. Що містер Муді, після того, як прочитав Римлянам 7, вибіг на вулицю, і, першому ж зустрінченому, він сказав йому: “Чи пізнав ти благодать?”

І той чоловік відказав: “Яку Грейс [англійське слово “Grace”, що перекладається як “благодать”, є також жіночим ім'ям — Грейс.—Прим. перекладача]?”

Містер Муді сказав: “Благодать Божу”.

38 Отож, це справило на нього таке враження, коли він побачив, яким чином, як благодать відділила нас від закону, і як, яку роль зіграла благодать. Що ж, тепер, будь-що з того, що я захочу зробити, коли... Я постійно говорив людям, коли я перетну той рубіж, на іншому Боці мені захочеться стати та заспівати.

Чудесна благодать! Як солодко це слово,
Що спасла такого бідолаху, як мене!
Благодать, дорогоцінна благодать!
Пізнавати більше від благодаті!

39 “Тому що благодаттю ми є спасені; не тим, що ми могли б зробити”. Те, що ми можемо, що б ми не вчинили — це нам не зараховується. Благодать — ось що спасає нас. “Благодаттю ви є спасені, через віру”.

40 Нехай же і я докладу до цієї Жінки — до Благодаті. Нехай же і я вкажу в Біблії місце Тієї, котру названо: обрана Панна — цю місс Благодать, про яку я збираюся говорити. Знаємо, що в Біблії проголошується, говориться: “Обраній Панні” [в укр. Біблії: “вибраній пані” — 2-е Послання Івана.—Прим. перекладача]. Це, якщо ви звернете увагу, “обраний” походить від слова “обрана Панна”. Поміж усіх інших панночок було обрано одну Панну.

41 Подібно як з дівою, що повинна була народити на землю тіло Бога. Вона була обраною жінкою. Бог обрав Марію.

42 І, також, Бог обрав обрану Панну, котра є Його Нареченою. Вона є обраною. Моя надія на те, що ми, сьогодні, у різних куточках світу, точніше, у різних куточках країни, є членами цього.

43 У цій ілюстрації тут виявляються взаємовідносини між Нареченою та Христом, обраною Панною, і як Її повинно було бути приведено до Нього; звідки Вона з'явиться; і як Її буде приведено до Нього. Церква тут, в ілюстрації, яку ми розглядаємо, ілюструється жінкою. Котра, жінка завжди є прообразом Церкви, бо Церква розглядається як Наречена. Наречена, Вона є Нареченою Господа Ісуса, Сина Божого.

44 Завжди, якщо ви поспостерігаєте, подивіться на стан та на поведінку жінок, ви побачите, де перебуває церква.

45 Отож, оце ось, деякі з цих зауважень можуть видатися дивними для декого з вас, але це відповідає Посланню, яке я маю від Господа, яке я стараюся донести до людей.

Це. . . Поспостерігайте за усім у природному, як це відбувається, за природою, поспостерігайте за цим. Це збігається й з духовним також.

⁴⁶ Отож, якщо ви побачите поведінку жінок у сьогоdnішньому світі, поспостерігайте за поведінкою сьогоdnішньої світської церкви. Просто поспостерігайте. Отож, звичайно ж, існує також і поведінка духовної Нареченої — Церкви. Розумієте? Спостерігайте й за Цим також. [Порожнє місце на плівці.—Ред.] Тому що природна, так звана, стверджує, що вона є Нареченою.

⁴⁷ Отож, будь-ласка, дозвольте мені сказати ще раз для місцевого зібрання. Не ображайтеся нині. Я—я говорю до усіх, хто знаходиться у різних куточках країни, до тих, кого я вважаю обраною Панною. Тож якщо станеться так, що присутні тут служителі не будуть згодні, що ж, просто трохи посидьте спокійно. Розумієте? Візьміть до уваги. Просто послухайте.

⁴⁸ Зверніть увагу на цей характер. Коли ви бачите, як жінки просто поринають у буйство, просто чинять все що їм прийде в голову, дивіться, церква чинить те саме. Візьміть до уваги.

⁴⁹ Але, дивіться: коли духовна Наречена, коли у Неї починається пробудження — коли Вона починає вертатися та вирівнювати Себе за Словом Божим. І тоді прослідкуйте ще раз, розумієте, як місця Писання, в той час Звідти вийде Послання, щоб ухопити ту Наречену, ухопити ту Жінку, Обрану.

⁵⁰ Тому що як цей світ, сатана, обманник, що обманом ввів першу наречену у гріх проти Бога, через невірство Його Слову.

⁵¹ І ось, сьогодні, коли ми бачимо, як звичайна церква, у вашій інтелектуальній євангелії, відходить усе далі й далі від Слова, у соціальній євангелії: ми бачимо, що світські жінки, на вулицях, члени такого поводяться у такій самій атмосфері. І ти їм нічого не скажеш. Вони загубили усяке почуття благопристойності — люди. Бачите? І отак і з церквою. І ви бачите, як вона прямує просто до єкуменічної ради, це ясно як день, просто у Рим, з усіх сил, бачите, бо так було пророковано. І вона є така. В неї така поведінка.

⁵² Але, потім, знову ж, поспостерігайте за духовною Церквою, як було з тією групою людей, викликаних, з тією Обраною, при кожному пробудженні. З Мартином Лютером, за реформації відбувалося так само. Те саме відбувалося за часів Джона Уеслі. Те саме відбувалося, коли з'явилися перші п'ятидесятники. Вони приводили тих жінок у відповідність Слову, а потім їх віднесло. І вона вертається у той хаос. Але потім, у час, коли люди готові до виправлення — з'являється Послання, і вони вирівнюються за Цим.

⁵³ Лютер був посланцем одного дня виправдання, і Церква підрівнялася за цим, деякі з них. Усі інші йшли собі далі. З'явився Уеслі з освяченням — Церква підрівнялася за цим. З'явилися

п'ятидесятники з відновленням дарів — Церква підірвнялася за цим, Обрана того дня; а потім згасло, повернулися туди ж у деномінаціоналізм та пішли з усіма іншими, вони усі рухаються одним маршрутом.

⁵⁴ Отож, але зверніть увагу: коли люди беруться за те, щоб старатися вирівнятися за Словом, до людей одразу ж приходять свіже Послання зі Слова Божого. І вони ухоплюють те Послання та вирівнюються, щоразу. Це просто у Божому. . . Ми маємо це.

⁵⁵ У нас є родини. Кожна тутешня родина є звична до такого. Часом буває так, що у вас протягом багатьох років усе йде чудово. Потім раптом ви вступаєте у таку смугу, де, як часто кажуть у нас тут на Півдні: “Якщо дощ, то заливає по вуха”, — усе йде погано. Ви проходите через ніч. Потім настає світанок, потім — ніч. Усе йде безперервно.

⁵⁶ Пророк, Павло тут говорить, що жінка не може повторно вийти заміж, поки не помре її перший чоловік. Їй не можна повторно виходити заміж, поки її перший чоловік живий; їй, ні при яких умовах, взагалі. Вона мусить залишатися незаміжньою, доки її перший чоловік живий. А якщо вона вчинить такий гріх — “її буде названо перелюбницею”. Я зараз говорю про звичайне, щоб порівняти це у прообразі з духовним. Якщо ця жінка вчинить такий гріх, в такому разі на ній буде клеймо — “перелюбниця”, якщо у неї двоє живих чоловіків водночас. Тому то, вчинивши таке, вона позбавлялася своїх прав на Бога та на Небо, вчинивши так. Безперечно. Їй нема місця у Божому задумі, згідно тих місць Писання, які я тільки-но прочитав.

⁵⁷ Отак і церква, коли вона намагається змішувати віровчення та деномінацію зі Словом Божим. Їй не можна одночасно перебувати у шлюбі з деномінацією та бути Нареченою Христа. Вона мусить померти для одного або для іншого. Так говориться тут у законі. У Слові Божому доволі законів. І оце є Його законом, Павло говорить тут те саме. Вона не зможе перебувати у шлюбі з церквою світського віровчення й бути Нареченою Христа, бо (вона) одне суперечить іншому. Отож, пам'ятайте.

Кажуть: “Ну, ми віримо *цьому*, але ми не віримо *Отому*”.

⁵⁸ Якщо ви у шлюбі з Христом, Христос є Слово Бога. У Святого Івана, у 1-му розділі сказано: “На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог. І воно стало тілом та перебувало поміж нами”. Христос був живим Словом. Він завжди був Словом. Він і досі є Словом. Він завжди буде Словом. Він був тільки лише проявленням Божих атрибутів, бо Він був Сином Божим.

⁵⁹ І будь-який син — то атрибути його батька, так само, як і ви були у генах вашого батька, у тілі вашого батька, коли він був юнаком. Ви перебували в ньому. Та все ж він не міг мати з вами спілкування, бо він не знав вас. Та потім, через грядку матері, ви з'явилися на цій землі та вирости у подобу вашого батька, і тоді він міг мати з вами спілкування.

60 І отак було й з вами, сини Божі та доньки Божі, ще до того, як навіть існували місяць, зорі чи молекула. Ви були синами та доньками Бога, бо ви є всього лише фізичним проявленням атрибутів, що були у Бозі при початку. Бо існує тільки одна форма Вічного Життя, і цим ви були, передніше. Ви нічого не знаєте про це. Як не знали ви й коли були у своєму земному батьку, але ви теж проявилися, за його подобою. Вас було створено за Божою подобою, і ви проявилися на славу та заради спілкування Божого.

61 І, тому, так само, як те, що ваш ген повинен був перебувати у вашому батькові до того, як сталося ваше звичайне народження, ваш духовний ген повинен був перебувати в Бозі, бо ви є вираженням атрибутів Його думок, ще до того, як було закладено світ. Правильно. Цього ніяк не обійти. Це так. Отож, тепер, ми помічаємо, в такому разі, що Життя перебувало у вас, Боже Життя перебувало у вас від закладин світу.

62 Отож, ось, не можна змішати віровчення деномінації зі Словом, бо вони надто суперечать одне одному.

63 Це в точності те, що сатана постарався зробити Єві своєю інтелектуальною концепцією. Він сказав, що припускає, що Бог сказав був це, але він сказав: “Напевно ви не помрете”. Розумієте? І вони вірять цьому.

64 І це є те, що сьогодні вчинило віровчення. Деномінація відділила людей від Слова Божого. Хіба Ісус, коли Він прийшов, не сказав був: “Ви, своїми традиціями, зробили Заповіді Божі безсилими перед людьми”? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] І, нашим віровченням, ми відмежували спілкування Святого Духа, що помазує Слово Боже, яке було підв’язане до цього покоління. Ми, через деномінацію, так відділили людей, що в них нема можливості побачити Це.

65 Отож, Бог, Він, у кожному поколінні Він додає нову частину Своєї Книги. Вона уся узгоджується.

66 Подібно як формувалося моє тіло. Мені говорили, що воно почалося зі спинного хребця, але не стало повністю хребтом. Після цього з’явилися ребра, а опісля — легені, та кисті рук, та передпліччя, та ступні ніг, і так далі, і сформувалася людина — я.

67 І отак і Бог проявлявся напочатку. І, врешті-решт, Він з’явився як Єгова, Бог-Отець. Потім Він з’явився як Бог-Син, в Ісусі Христі. Нині Він з’явився як Бог-Дух Святий. Той самий Бог, постійно, три проявлення того самого—того самого Бога.

68 Отож, ми бачимо в цьому, що для кожного покоління Бог відміряв Свого Слова від початку.

69 Точно як з’явилася еволюція. Точно як, першим, що створив Бог, було, мабуть...Скажімо, спочатку Він створив життя рослин. Потім, наступне, Він створив життя тварин. Потім, наступне, Він створив людське життя. В чомусь подібне еволюції — піднімалося все вище.

⁷⁰ Отак було й з Богом та Його Церквою. При Лютері — оправдання. Освяч—...То було витягування Його Нареченої, ось. Він творив Собі Наречену. При Лютері — оправдання; при Уеслі — освячення; і так далі, розумієте. Він, еволюція Духа, якого подається все більше й більше, бо Тіло будується, підходить до Голови, котра є Христос — Тіло Христове.

⁷¹ Отож, Вона, як жінка, якщо Вона перебуває у шлюбі з Христом-Словом, Вона не може одночасно перебувати у шлюбі з церковною деномінацією, бо Вона буде зв'язана цим. Вона буде...не може одночасно жити з обома чоловіками. Вони є супротивні один одному. Один є посланий Богом, інший є справою рук людських, тож вони є супротивні. Сказано: “Нехай слово усякої людини буде брехнею, Моє ж — Правдою”. Це сказав Бог.

⁷² Настільки ж супротивні один стосовно іншого, як закон стосовно благодаті, як каже тут Павло. Один мусить померти, щоб бути з іншим. “А якщо вона спробує поєднати їх — її буде названо перелюбницею”. О-о! Подумайте про це. Нью-Йорк, Арізона, по всій країні, подумайте про це. Бог сказав: “Якщо вона спробує бути у шлюбі з двома одночасно — її буде названо перелюбницею”. А яка перелюбниця зможе увійти до Неба? Чи одружився б Бог на перелюбниці? Певна річ, ні. Він прохав, щоб ми не робили такого. “Її буде названо перелюбницею”.

⁷³ В такому разі, її діти, якщо вона є перелюбницею, її діти незаконнороджені. Незаконнороджені! Незаконнороджені по відношенню до чого? Не по відношенню до церкви, але по відношенню до Слова. Вона є незаконнородженою. Як тут представлено картину Об'явлення 3 — останньоденної Лаодикійської церковної епохи! Що за група незаконнороджених! Що за деномінаційна суміш! Теплуваті, поводяться як клоуни, та звуться Християнами, та відкидають Слово Боже — “Мають вигляд благочестя, але відкидають його силу”, — як сказав був про них пророк.

⁷⁴ Шлюб — це найстаріший у світі інститут. Шлюб уперше було засновано та введено у Еденському садку.

⁷⁵ Жінці довірено певні властиві їй особливості, які вона не повинна опорочувати. Жінці довірено це. З жодним земним створінням не є так, як з жінкою. Жодній сучці, жодній самці з якого-небудь роду не довірено тих особливостей, що є у жінки.

⁷⁶ Жінки навіть і не було у початку творіння, тому що Бог знав, що вона впаде. Усім іншим самкам неможливо вчинити перелюб. Тільки вона одна здатна вчинити перелюб. Якби її було створено як оригінальне — в цьому була б невідповідність Божій величній мудрості. Розумієте? Її було створено супутнім продуктом від чоловіка.

⁷⁷ Але з тієї причини, що її було переставлено на цей бік, її також було дано священицтво відповідальність від Бога, задля відкуплення. В неї є характерні якості, яких вона не повинна опорочувати.

78 Якщо вона знівечить їх — її опорочено на все життя. Не має значення, скільки їй вибачено, її не може бути оправдано. Я торкнуся цього за деякий час. За декілька хвилин, є одне місце Писання про це. Їй може бути вибачено її нечистоту, але її у цьому житті не може бути оправдано. Це завжди буде з нею. Отож, візьміть до уваги. Їй було дано це. Їй може бути пробачено, але не виправдано.

79 Їй дано її тіло як священна довірена власність від Бога. Жодна сучка, жодна пташка, жодне інше творіння не є таким. Ні. Вона тільки одна є такою. Через це, вона... Причина, чому то є настільки священно — їй належить народжувати життя на цю землю. Її тіло є грядкою життя, тому їй і дано це священне опікування.

80 Отож, саме тут ви, можливо, багато хто з вас, богословів, не погодитесь. Саме це опорочило усю людську расу повністю — отой перелюб при початку. Її грядку було знівечено. Вона народила отих близнят: Каїна та Авеля. Один акт, двоє дітей. Дослідіть Писання. Угу.

81 Тепер, зверніть увагу. Ми бачимо, що її тіло є грядкою, і тому воно є священною довіреною власністю, яку не повинно опорочувати. Отож, я зараз кажу, підводячи це до ілюстрації, щоб виявити вам, де знаходиться Церква. Я кажу не про вас, жінки. Які вже ви там є — це поміж вами та Богом, і не про вас, чоловіки. Але я кажу про Церкву та Христа.

82 Отож, їй дано це, щоб народжувати життя, яке може дати тільки Сам Бог. Її чоловік може бути носієм зародку, але витворити життя мусить Бог. Це так. Воно повинно прийти. Усяке життя повинно прийти від Бога. Будь-яке життя повинно прийти від Бога. Воно є спотворене, і через це воно є гріховним, але життя мусить прийти від Бога. Він є автором життя. Отож, у неї є свя-... один. . .

83 Я хочу назвати тут три речі, від яких вона не повинна відступати. Отож, я кажу, тримайте у себе в пам'яті церкву, коли я кажу оце ось про звичайну жінку, як і Павло говорить тут у 7-му розділі Римлянам.

84 Їй довірено її Господом священну опіку за чеснотою, за певною чеснотою. Ніхто інший не посідає цього, тільки жінка. Правильно. Це передано їй Богом. Вона не повинна опорочувати тієї чесноти.

85 Якщо вона навіть і вчинить що-небудь неправильно, вона мусить признатися в цьому своєму чоловікові до того, як він візьме її, та владнати це. Так само як і церква, що була у шлюбі з законом, мусить також прийти перед Христа до того, як відбудеться друга шлюбна церемонія. Вона мусить признатися в цьому. Якщо ж вона не виконає цього, і вона проживе зі своїм чоловіком десять років і потім визнає це — він має право відпустити її та одружитися з іншою жінкою. Це є Писання. Блуд — це нечисте життя.

86 “Не бійся, Йосипе, прийми Марію, дружину твою, бо зачате в ній — то від Духа Святого”. Він хотів відпустити її тайкома, розумієте, після того, як вже заручився з нею. Коли ти заручився з нею, Бог вважає це як все одно що ти одружився на ній.

87 Тепер, зверніть увагу. Вона має священну опіку за чеснотою, яку було передано їй, довірено їй Господом. Бог дав їй ту чесноту. Точно як було й у Еденському садку, вона може сказати “так” чи “ні”. Їй передано священну опіку за жіночістю, яку вона не повинна порушувати. Жіночість, про яку я тут говорю — це її поведінка, її характер, коли вона поміж чоловіками. Не дозволяє кожному чоловікові. . .

88 Погляньте на ці екрани та побачте, як оці кінозірки цілуються, та обнімаються, та цмокаються, та усе інше, з цими жінками. У жінки, що чинить так — безсоромний характер. У іншому вона може бути незаймана. Але, розумієте, в її серці. . . Коли оті залози, в губах знаходяться статеві залози. Чоловік цілує жінку — він, поправді, потенціально вчинив перелюб. В чоловічих губах та у жіночих губах знаходяться статеві залози. Він може поцілувати її руку — їхні статеві залози не поєднуються. Але у губах знаходяться статеві залози. І подивіться на оцю всю нісенітницю у сьогоднішньому Голівуді: оце все цмокання, та романи з жінками, і так далі, а юні дівчата дивляться оце все. Недивно, що наша мораль прогнила, розкладена та мерзотна, розумієте, бо дітям показують таке. Це так. Це повинно бути за останнього дня.

89 Отож, тримайте у себе в пам’яті церкву. Вона цілується, та цмокається, та вплутується у все що завгодно, тільки не в Слово, дозволяючи дияволу, та освіті, та науковим дослідженням, та всьому іншому.

90 В той час як наукове, освіта, усе інше — цілковито суперечить Богу. Уся система цивілізації, яку ми маємо нині, є цілковито антихристовою. Освітня система — це антихрист. Цивілізація — це антихрист. Вона проти Бога. Ви скажете: “Проти цивілізації?” В Бога колись буде цивілізація, в якій не буде місця смерті. Оця ж сучасна цивілізація з’явилася через сатану. Я доведу це вам, як Господь зволить, сьогодні ввечері, по Біблії. Оці всі речі — то від сатани. Наша нова цивілізація не матиме в собі нічого з цього.

Вона має ці священні жіночі якості.

91 Недивно, що чоловіки поводяться з жінками так, як вони поводяться — тому що жінки поводяться з чоловіками так, як вони поводяться. Вона характеризує себе тут парюю шорт на собі, та одягом в обтяжку, та чоловічим одягом, і подібним цьому, вихиляється там на вулиці. Не має значення, що вона каже, стосовно свого чоловіка вона може бути настільки чесною, наскільки це взагалі можливо, але, в очах Бога — “Вона перелюбниця”. “Кожен, хто погляне на жінку з пожадливістю, той уже вчинив з нею перелюб у серці своєму”. А вона виставила себе для цього.

І це в точності те, що церква вчинила з цим світом.

⁹² Зверніть увагу. Це було довірено їй: священна чеснота, священна жіночість, і, потім, священне материнство, шана до свого чоловіка.

⁹³ Просто погляньте сьогодні. У певних містах, у багатьох містах навіть проводять гучні вечірки у тому, що зветься товариством, і церковні члени теж. Розкладають на підлозі свої капелюхи, і усі напиваються, і кидають туди свої ключі. Кожна жінка підходить та бере з того капелюха ключ чоловіка, з яким вона житиме протягом вихідних. Різні подібні заходи! Я стільки міг би сказати тут про це, як Господня воля, в мене нема часу заглиблюватися у це. Така нечистота!

⁹⁴ І церква є так само погана, правильно, чинить перелюб з ким прийдеться, а у неї нема жодного права лізти у це. Вона мусить залишатися зі Словом.

⁹⁵ Будинки — то все гаразд. Лікарні — з цим усе гаразд. Оці всі інші речі — то все гаразд. Освітні програми — з цим усе гаразд. Нам потрібно жити тут, маємо читати, писати. Це одна зі структур.

⁹⁶ Подібно як те, що нам при початку не потрібно було носити ніякого одягу. Пізніше, на цьому тижні, як Господь зволить, я проповідуватиму про це. Але ми мусимо носити одяг, тому що Бог дав нам одяг. Але, при початку, нам це не було потрібно. Ми були покріті.

⁹⁷ Нині ж покривало ховає від неї її гріх. Вона навіть не усвідомлює, що грішить, розумієте, як було й тоді з тією. Через. . . Зараз на ній покривало від диявола; а тоді на ній було покривало від Бога. Ось у чому різниця.

⁹⁸ Отож, ми бачимо, що їй дано цю священну відповідальність, яку вона не повинна порушувати: жіночість, поведінка, мати свій характер, виховувати своїх дітей, шанувати свого чоловіка.

⁹⁹ За нинішніх днів на це взагалі не звертають ніякої уваги. Вам слід посидіти коли-небудь у моєму офісі та побачити, як чоловіки привозять своїх дружин, коли вони стараються виправити перед Богом та признатися у всьому чоловікам, з якими вони жили, та усе інше, ще відколи вони одружилися. О-о, ви скажете: “Та це ж. . .” Ні. Це п’ятидесятники. Угу. Інші не прийдуть. Тож це є. . .

¹⁰⁰ Я кажу про те, як це може відійти — коли ви зв’язуєтеся з цим світом, церквою, та з усякими модами, та іншим, що є у нас. З першопочатковою п’ятидесятницею в нас схожості не більше, ніж у дня з ніччю. Нас кудись знесло, кудись у якийсь темний хаос, та загубилися.

¹⁰¹ Що за священний обов’язок! Що за відповідальність лежить на жінці! Отож, бачите, чому вона є прообразом Церкви, на якій лежить така сама відповідальність. Як на жінці лежить священна відповідальність по відношенню до її материнства, до

її чеснот, до її чоловіка — на Церкві лежить священна відповідальність перед молитвою, та перед Словом, та перед Христом, — так само, як і на жінці.

¹⁰² І як жінку відносить кудись з іншим чоловіком; коли церква сходить з дороги з цими настановленими програмами, та програмами будівництва, та школами, і так далі. Я не маю нічого проти них. З цим все гаразд. Вони служать своєму призначенню. Але вони не. . .

¹⁰³ Ісус ніколи не говорив: “Ідіть, будуйте школи”. Він сказав: “Проповідуйте Слово”.

¹⁰⁴ Ось де вони зневажають Цим. Не ставити інституції, лікарні й таке інше. То є все гаразд, але не це є обов’язком Церкви. Їхнім обов’язком є проповідувати Євангелію, але ми виконали все що завгодно, тільки не це. І нас знесло, точно як вчинив сатана, та змішали це з якоюсь євангелією, з чимось іще та з чимось іще, поки це не перетворилося на скупчення нікчемності. Розкладення, навіть усього нашого єства, цілого світу! Погляньте на напрям руху цього світу.

¹⁰⁵ Тут нещодавно читав у *“Рідерз Дайджест”*, що в молодих дівчаток настає період менопаузи, та у чоловіків — період змін, коли їм по двадцять-двадцять п’ять років. Вони вступають у середній вік. Розкладення (чому?) через наукові дослідження у сфері продуктів харчування та іншого, що є зруйноване, на відміну від природних речовин, які нам повинно постачати нашому тілу. Ми стали нічим іншим, як групою розкладаючихся смертних.

¹⁰⁶ Отож, це те, чим стала й церква також. Вона у такому самому стані.

¹⁰⁷ Вона є прообразом. Через Духа Їй дано ті самі дорогі цінні чесноти, щоб оберігати Дух та Слово та ніколи не йти на перелюб з чим-небудь у цьому світі або чимось іще. Залишайся непорочною перед Словом, як і жінка має залишатися чесотною перед своїм чоловіком. Це є священний обов’язок — шанувати Слово Свого Господа вище усякого штучного віровчення, мудрості, деномінації. Церкві дано той обов’язок.

¹⁰⁸ Якщо ті кажуть: “Ну, моя церква. . .” Мене не обходить, чому вірить ваша церква. Якщо це суперечить Слову Бога — тримайтеся від цього подалі.

¹⁰⁹ В Біблії сказано: “Ісус Христос є такий самий вчора, сьогодні та навіки”. В Марка 16 сказано: “Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує”. Якщо якась церква проповідує те, що відрізняється від Цього — не вір такому. Вмири для цієї речі. Народися заново у Слово Боже. “Ідіть по цілому світу та проповідуйте Євангелію кожному створінню”. Ось до яких пір Це мусить пройти. “Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує, по цілому світу, та кожне створіння, яке увірує”. Бачите, як ми відійшли від Цього? Атож. Але Вона є відповідальна за Це.

110 Але тепер дивіться, чим Голівуд відняв у наших жінок ці чеснотні складові.

111 Я дивлюся звідси на одну дорогу стареньку, Сестру Шрейдер, на багато кого з жінок отут, та ззаду, та на Сестру Моор отут, на жінок старшого віку, які пам'ятають те, що було декілька років тому. Якби їхня мати чи навіть і вони пройшлися вулицею так, як ходять сьогодні деякі з цих жінок, церковні члени, таку жінку посадили б під замок як божевільну. “Вона забула вдягнути спідницю”. Що ж, якщо тоді це було божевільям, це є божевілья й нині.

112 Що ж, погляньте, цілий світ доводить, що він збожеволів. Погляньте на вбивства та усе інше, що відбувається зараз у світі. Бачите? Божевілья!

113 Усе підходить до того, щоб здійснити Об'явлення. Може, на цьому тижні ми торкнемося цього. Де оті страхітливі речі — то все не є природним. То будуть духовні речі, від яких люди кричатимуть до гір, та до скель, та до всього іншого, щоб упали на них.

114 Цілковите, абсолютне божевілья, у яке цей світ ввійде раптово, вже майже настало. Адже ви бачите його сліди. Ось воно. Воно—воно марширує вулицями, займає свої місця у церкві, цілковите божевілья — чинять таке, що цивілізованій людині навіть і в голову не прийшло б.

115 Дивіться, що Голівуд зробив з жінкою. Дивіться, як воно є. Він вкрав священні чесноти жінки. Ми могли б продовжувати й продовжувати. Розумієте?

116 Вона загубила оце все. Як же з нею так вийшло? Бо там було одне хитре знаряддя, що звалося церквою, подібно як і у Еденському садку. Хитрий пройдисвіт — диявол, увійшов до церкви, подібно як він вчинив й у Еденському садку, та оманю втягнув її у це. Її зведено. Жінка вважає; вона не хоче бути неправою.

117 Єва не хотіла вчинити неправильно. Це не було через свавілья. Але вона. . . В Біблії сказано, у Другому до Тимофія, у Першому до Тимофія 3: “Її було зведено”. А *зведено* — це не тоді, коли ти робиш це свавільно. Це коли тебе оманю втягнули у роблення цього.

118 І саме це й сталося сьогодні, в точності. Її було зведено: телебаченням, часописами, оцими людьми, оцими, оцими всіма принадними речами, у яких вони ходять вулицями. Сучасні дівчатка — вони дивляться часописи, і вони дивляться фотографії. Вони дивляться на вулицю. Вони бачать одяг у крамницях. Як сатана, — оте потужне пекельне знаряддя, — проник поміж людей та оманю втягнув їх у оце все! І жінка вважає, що з нею все гаразд. А вона мертва й не знає цього. Вона є далека від Бога. Бачите, як вона втратила оце все, і як хитро це було?

¹¹⁹ Сьогодні, я хочу, щоб ви звернули увагу. Ісус говорив про це. Також, якщо захочете прочитати це, Ісус згадував, що оце все відбуватиметься. Чи знали ви це? За Його останніх годин, якраз перед Його розп'яттям. Давай-но просто прочитаємо це, Святого Луки, 23-й розділ, всього на хвилинку, як на уроці недільної школи. Почнемо з 27-го вірша, здається, в мене позначено тут. Ісус іде на Голгофу. Послухайте, коли я читатиму це. Гаразд. Святого Луки 23:27, я вважаю, це знаходиться саме там. У моїх записках занотовано саме так. Так. Ось воно.

А за Ним ішов великий натовп людей, та... жінки, що плакали та голосили за Ним.

А Ісус обернувся до них та їй промовив: Доньки єрусалимські, не ридайте за Мною, а ридайте за собою та за дітьми своїми.

Бо, ось, день—настають дні... за яких скажуть: Блаженні неплідні, і лоно, що не родило, і груди, що не годували.

¹²⁰ Подумайте-но: мати дитину сьогодні — для неї це ганьба. Розумієте?

Тоді почнуть казати горам: Впадїть на нас, — а па-... а пагорбам: Покрийте нас.

Бо коли таке роблять зеленому—зеленому дереву, то що буде сухому?

¹²¹ Говориться про день, коли жінки вже не захочуть дітей. Їм треба песика, чи котика, чи що-небудь таке, але вона вже не хоче дітей. Чому? “Вона ж перетвориться на стару матінку Хаббард, якщо в неї буде дитина”. Розумієте? Вона не хоче. То—то все голівудські вислови. Йому не треба, щоб його жінка стала старою матусею Хаббард. Тож вона, він зробить собі чи їй якусь операцію, щоб у них не було дітей. Вони не хочуть ніяких дітей.

¹²² Ісус говорив про це. І що Він сказав? “Того часу вони почнуть кричати горам та скелям, щоб ті впали на них”.

¹²³ Вона регулюватиме народжуваність, щоб їй можна було ходити на вечірки. Їй не можна обтяжувати себе дитиною, яку треба годувати груддю. “Вона ж втратить фігуру через це. Коли вона завагітніє, це ж, вона втратить фігуру через це. Вона вже виглядатиме не так, як раніше”. А в її чоловіка вистачає темності на те, щоб дозволяти їй чинити так. Вона не народить йому дитину.

¹²⁴ Ісус говорив про це. І Він сказав, що “Коли ті чинили таке, того часу вони почнуть тоді кричати до скель, щоб впали на них”. Це Прихід Господній.

¹²⁵ Платять великі суми грошей за котиків, песиків, щоб доглядати. Це так. Вона мусить когось доглядати, бо то є дана їй Богом натура.

126 Я помічаю. Я полюю на великих тварин. Яка-небудь ведмедиця, восени, коли вона зачала від ведмедя-самця, в неї потім народжуються ведмежата. Вони стають такими вже досить величеськими ведмежатками, вагою, може, у сто фунтів чи більше. Вона відганяє їх та відправляє їх на зимову сплячку самих, бо в неї мають народитися іще ведмежата. Вони народжуються у лютому. Ведмедиця нічого не знає про це.

127 Вони народжуються у невеличких мішечках. Як Бог дає їм порозкривати ці мішечки самим, малі...такі немовби як малі целофанові мішечки. Вони вибираються звідти. Їхня матуся міцно спить. Вона з самого жовтня нічого не їла, а зараз лютий. Вони підповзають та сосуть її до середини травня.

128 Потім, коли вона бачить своїх ведмежаток, вони стали такими досить величеськими ведмежатками, вагою, може по п'ятнадцять, по десять-п'ятнадцять фунтів кожен. Вони годувалися від неї. Звідки у неї бралось те молоко — це вже знає Бог. Вона живе сама й дає молоко для ведмежат.

129 І, потім, якщо у неї не відбулося запліднення, і в неї не народилося жодного ведмежати, вона відшукає тих річних, минулорічних ведмежат та доглядатиме їх ціле літо, бо це є даний Богом інстинкт. Вона мусить когось доглядати.

130 І якщо жінка не народить своєму чоловікові дитину, вона візьме песика, чи котика, чи що-небудь таке. Вона мусить за кимось доглядати. Це є природа. Але народити дитину своєму чоловікові та виростити її на служіння Богу — це їй не підходить, абсолютно. Вона мусить. О-о, вона...О-о, її так обезславлять, якщо вона вчинить таке, її гріхолюбне товариство цих жінок зразка 1965 року.

131 Правдива картина сучасної сьогоднішньої церкви! І сучасна церква не хоче мати тут навколо себе жодного з оцієї вигукуючої, волаючої, розмовляючої різними мовами малечі з Дій 2:38. Так. Так. Розумієте? Так. Вона не хоче ніяких отих зойків, та плачу, та вигукувань: "Амінь! Аллілуя!" О-о, з такою дитиною її негайно ж виставлять з її деномінації. Заведись у них в одній з церков що-небудь подібне — та її ж одразу виставлять звідти.

"Нащо ви дозволяєте, щоб відбувалося щось подібне?"

132 Тож, бачите, вона є кимось вагітна, бо вона постійно народжує членів. Але вона не хоче жодного з отих волаючих, репетуючих, белькочучих, безпомічних, на її погляд, творинь Дій 2:38. Це, звичайно ж, знитить її. Це принесе руїну їй та її освіченій, етичній, науковій церкві-товариству, якій вона належала тут. Її виставлять за двері, на наступній раді. Їй не можна мати такого. Тому вона й не хоче вагітніти від Слова, бо Слово може народжувати тільки таких.

133 Народжена від Духа Божого, в ній є Дух Божий. Жодних інтелектуальних приєднувань до церкви та ходіння по віровченню, обрізаних кіс, розмальованих облич — у Цьому ніде

нема нічого подібного. Ви не знайдете такого у Слові Бога. Ви знайдете старомодну, освячену, наповнену Духом Святим дитину, народжену від Духа Божого, що вигукує, кричить, галасує, хвалить Бога.

¹³⁴ Для тієї ж це абсолютно недосяжно. Вона не хоче Такого. О-о, ні, панове! Ні, звичайно ж. То що ж вона робить? Вона народжує, таким чином, парочку з розмальованими обличчями, у шортах, що належать до езавельського товариства, незаконнороджених “кицьок”, як їх називають, думаю, саме так. Розумієте? Думаю, це називають кицьками. Розумієте? “Глянь он яка кицька йде”, — кажуть, чи якимось так, ви знаєте.

¹³⁵ Вона народилася, тобто, вступила у шлюб, зв’язалася зі своїм першим чоловіком, з першим Адамом, через перелюбну дружину Єву, першу Адамову дружину. Ви скажете: “Перелюбну?” Авжеж, саме так. Але, о-о, вона стверджує, що цей Адам, цей перший Адам — він мертвий. “О-о, авжеж, він давно помер. Я народилася заново, — сказала вона, — і я, звичайно ж, вийшла заміж за Другого Адама — за Христа, Слово”.

¹³⁶ Як? Зверніть увагу на те, що вона любить. Погляньте на її коханого, якщо захочете побачити, в кого вона закохана. Слово каже *Оце*, але вона сказала: “Моя церква каже *оце*”. То в кого ж вона закохана? Хто її чоловік? Її ж плоди доводять, хто вона така. В точності так, це виявляє, хто вона. Зверніть увагу. Вона спочатку народилася для Адама, бо то було її звичайне народження. Розумієте? І вона так і не відійшла від цього. Це коханка цього світу. Вона стверджує, що народилася вдруге для Христа. Але її коханим, — візьміть до уваги, — все ще є Адам, бо вона любить цей світ.

¹³⁷ І, іще—іще одне: зверніть увагу, якого роду дітей вона народжує. Це визначає, хто їхній тато — чи перший Адам, чи Другий Адам. Якщо Церква народить дитину від Другого Адама, вона поводитиметься як Другий Адам, подібно як поводитися ті у День П’ятидесятниці. Це дійсно є правдиві діти Другого Адама. Розумієте? Правильно. Натура ж отих — як у того та як у тієї. Так, панове. В її доньок розмальовані обличчя, обстрижені коси, носять чоловічий одяг, штани. В Біблії сказано їй “не робити такого”. Вона обрізає свої коси. “Для неї це безчестя”.

Скажеш: “Досить про це”.

¹³⁸ Це те, що каже Слово. Я тільки вказую на сутність. Це те, що вона чинить.

¹³⁹ Її сини, її сини, що народжуються від неї, покладаються на освіту, навчання, на якусь біблійну школу, так звану, на який-небудь визначний коледж, що, як вважається, існує вже довгий час, висиджує їх, як у якомусь інкубаторі. Шукачі деномінаційного, кайноподібні релігійники, такі ж незаконнороджені до Слова, як і Каїн, правильно, настільки ж лукаві, незаконнороджені, як і Каїн, точно, шукачі деномінаційного. Ви розумієте, чим це є?

¹⁴⁰ Бог ніколи не організовував деномінацію. Він завжди був проти неї. Його Слово проти неї.

¹⁴¹ Але вони міцно тримаються за неї, тож ви бачите, кого вони народжують. Це виявляє, хто їхній тато й мама. В точності. В точності. Такі ж незаконнороджені, як і Каїн. Ось яке дитя народилося у нього від Єви. Вони відійшли від Слова, і, тоді, бачите, що вона породила. Точно таке ж народилося й у церкви, таке ж.

¹⁴² Можу довести вам це, за допомогою Слова, що ось звідки з'явилися освіта та цивілізація — через Каїна. Цілком точно. Бо вони заявляють... Але вони—вони заявляють, що вони є Божі сини, але вони деномінаційної породи, вивчені у деномінаційній школі, і все інше. Цілком точно. Хитрі, кмітливі! О-о, подумати тільки! Таким був і змій — їхній батько. Правильно. Проповідники такі ж хитрі та наукові, як і Каїн. Розумієте? Це в точності те саме.

Ви скажете: “Брате Брангаме, чи це правда?”

¹⁴³ Зверніться до Буття 4:16 та розберіться. Вернемося у Буття 4:16, всього на хвилинку, ви побачите, як це відбувалося.

І вийшов Каїн... з-перед лиця Господа, та оселився в краю Нод, на схід від Едену.

І пізнав Каїн жінку свою, і вона зачала й породила Еноха. І збудував він місто, і назвав це місто... свого сина — Енос.

¹⁴⁴ До Тувала, й далі, бо з них почалися винахідники інструментів, музики й так далі. Цивілізація з'явилася через Каїна, правильно — будували міста, інструменти. Науковці з'явилися через Каїна, насіння змія. Тепер зверніть увагу на 25-й вірш.

І пізнав Адам свою жінку ще,

¹⁴⁵ Отож, він пізнав її один раз, і вона народила двох дітей. Дослідіть Писання. У неї народилися Каїн та Авель. Один акт, двоє дітей. Ви скажете... .

¹⁴⁶ Мені нещодавно говорили, що такого не може бути. В нас був один випадок у Голівуді. У Голівуді ж? Зараз у нас у Тусоні, в суді розбирають один випадок. Жінка народила темношкіру дитину та білу дитину, одночасно. Сказали, що такого в неї не може бути. В неї теж може сформуватися два зрілих насіння. Зараз це розбирають у суді. Я знаю, що у собак таке буває. Таке буває у тварин. І вона прийшла туди, білий чоловік сказав: “Я утримуватиму свою дитину, але не ту”.

¹⁴⁷ І ця жінка призналася. Того ранку вона була зі своїм чоловіком, а після обіду — з темношкірим. “Якщо воно попаде туди, — каже лікар, — протягом двадцяти чотирьох годин, це станеться, якщо там виявиться іще одне зріле насіння”. І в неї так і вийшло.

148 І саме це сталося й тут, в точності. Каїн, який. . . Сатана, того ранку, у змії; і Адам — у той день після обіду. Коли вона. . . І в неї народилося двоє дітей.

Отож, і пізнав Адам свою жінку ще (вдруге), і вона породила сина. . .

149 Пам'ятайте, в Біблії ніде не сказано, що Каїн був сином Адама. Сказано: “Він був від лукавого, — не від Адама, — від диявола”.

. . . пізнав свою (вдруге), та пізнав. . . і народила сина й назвала його Сет. Тому що Бог, — сказала вона, — призначив. . . (То не було справжнє Насіння.). . . призначив мені інше насіння замість Адамового, що забив його Каїн. Тож. . .

А у Сета теж народився син, і він дав йому ім'я — Енос. І тоді почали прикликати ім'я Господа.

150 Не по лінії Каїна йде ота генеалогія поколінь, але по генеалогії Сета.

Тож “Каїн — то є лукавий”. Ось і з'являється змії.

151 Отож, візьміть до уваги. В Біблії тут ясно говориться, що “Її перший чоловік мусить померти”, — не просто розлучитися. Він мусить померти.

152 Я тільки-но завершив проповідувати про *Шлюб та розлучення*, і ви всі знаєте про це. Я зараз звертаюся не тільки до цієї громади тут, але до всієї країни. Гаразд. Тепер, у *Шлюбі та розлученні*, ви бачите, що там сталося. Коли. . . ? . . . Було відкрито Сім Печаток, що з'явили істинну Правду про це.

153 Таким чином, щоб вступити у шлюб з Другим Адамом — Христом, словом, ви мусите відділитися, через смерть, від вашого першого деномінаційного чоловіка, бо серед них нема жодного, хто здатен прийняти усе Слово Бога. Просто покажіть мені, де є такий. “О-о, — скажете ви, — то мій”. І інший теж скаже, що то його. Співставте їх, і побачите, що ви, як тільки деномінізуєтеся, ви обидва неправі. Прочитайте Об'явлення 17. Тож, бачите, ви мусите померти для цього.

154 Отож, я звертаюся не до цього місцевого зібрання. Я звертаюся до усієї країни в цілому. Ви мусите померти для свого першого чоловіка. Якщо ви поєдналися з Христом і ще й досі перебуваєте у шлюбі з деномінацією — ви перелюбниця. Ви Лаодикія.

155 Церква у різних частинах країни — ми йдемо за Ісусом Христом, за Словом. Щоб попасти до Нареченої — ви мусите повторно вступити у шлюб зі Словом Божим, котре є Христос. “На початку було Слово; Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово стало тілом та перебувало поміж нами”.

156 Допоки ви триматиметеся за людські традиції деномінацій, у Слові Божому вас називають — “перелюбниця”. Допоки ви

націлені на деномінаційне віровчення, належите до деномінаційної церкви, яка відкидає Слово, ви є “перелюбниця”, як сказано у Біблії.

157 Ісус сказав: “Не можна служити двом богам водночас. Служить або Богу, або мамоні”. *Мамона* — то є “цей світ”. “Хто любить цей світ чи речі цього світу, любові Божої навіть і близько нема в ньому”. Насіння Боже не може перебувати в ньому одночасно (любов Божа) з любов’ю до цього світу. Коли Насіння Боже діє через тебе — це є Слово Боже. Там не може одночасно перебувати любов до цього світу. То де ж короткі коси, та шорти, та розмальовані обличчя? Отож, де все це?

158 Неможливо бути чеснотним по відношенню до Христа, до Слова Божого і водночас служити людській деномінації. Це суперечить Слову. Павло сказав тут. “Де таке буває?” Римлянам 7.

159 Так само й ви не зможете народжувати Божих синів Його Слова для цієї незаконнородженої деномінаційної групи. У вас нічого не вийде. Ви не зможете з’явити на світ Божого сина—Слово у своєму інкубаторі. Я звертаюся до церкви. Але, все ж таки, ви заявляєте, що ви дуже релігійні. Таким був і Каїн, син повії Єви — дуже релігійний: будував вівтарі, та приносив жертви, та платив десятини, та виконував усе, що робить будь-яка інша релігійна людина. Але йому не вдалося дотримати того Слова. Йому не вдалося одержати об’явлення.

160 А об’явлення — це є те єдине, об’явлення Слова. Що таке... Що таке об’явлення? Ісус сказав: “На цій скелі побудую Я Церкву Мою, і пекельні ворота не зможуть її подолати”. Об’явлення — це віра; тому що Віра об’явилася тобі.

161 “Авель, через Віру, приніс за об’явленням (Віра), приніс Богові кращу жертву, ніж Каїн”.

162 Каїн вважав, що ті їли яблука. Така думка панує й досі, але то не так. То був перелюб, насіння змія. І там, коли було відкрито Сім Печаток, це було проголошено та доведено. В мене якраз виходить книга про це. Подумайте, зараз у нас тут є тисяча. Розумієте? Візьміть до уваги. Це відповідає Писанню, від Буття до Об’явлення.

163 За останнього часу обидва дерева принесуть насіння та доведуть себе. І ось воно, якраз у сьогоднішньому дні: Лаодикія та Наречена, настільки зрозуміло та чітко, наскільки це взагалі можливо у Писанні, прямо перед вашими обличчями. “Не можна служити Богу та мамоні”. Ти не зможеш бути чеснотним, віруючим Біблії Християнином та вв’язуватися у деномінаційні справи. Ти просто не зможеш робити це одночасно. Щось одне мусить померти, щоб дати жити іншому.

164 Так само й ти не зможеш народити сина Божого Слова. І церква не зможе народити. Їм такі—такі не потрібні — дітки-репетуни, що вигукують, і говорять мовами, і тому подібне. Вони,

у деномінаційній церкві так не вийде. Тебе там не потерплять. Там таким чином не народжуються. Там підводять, та потискають руку, та кажуть: “Якщо ти віриш — ти маєш Це. Оскільки твоє ім’я занесено у книгу — це все, що від тебе вимагається”. Розумієте? Для Слова це—це є незаконнороджені діти, однак заявляють, що віруючі.

165 Церква стала настільки вагітна сатанинською мудрістю та знанням! Вони посилають своїх членів у школу, щоб вивчити, як правильно говорити “амінь”. Їх навчають, як говорити оце все та бути вельми інтелектуальними. Що це таке? Це вагітність від диявола. Чим сатана запліднив Єву? Невірством Слову, заради інтелектуальності, інтелекту, і це зруйнувало усе творіння. Це в точності те, по Слову, як вона вчинила сьогодні — церква. Вона завагітніла біблійними школами, та коледжами, та усім подібним цьому, читанням, писанням, арифметикою, і знають про Бога не більше, ніж готентоти знали про єгипетську ніч. Вони знають усі свої віровчення, свої молитовники, усе інше, але нічого не знають про Бога.

166 Їм відомо, коли Слово підтверджується, коли Бог промовляв у далекому минулому та відміряв Свого Слова кожному поколінню, коли вони приходили. Ось з’являється Ной, і він проповідував тому поколінню.

167 Отож, що якби Мойсей прийшов, сказав: “Будемо будувати ковчег”? В нього була б повна невідповідність зразку. Але він був пророком. В нього було об’явлення Боже.

168 Бог підтвердив, що це є Правда. Він вікликав дітей, вивів Ізраїль, та з’явив перед ними Полум’яний Стовп, та підтвердив пророка; та сказав, що саме Він вчинить, і Він це й вчинив.

169 Вони сказали: “Нехай не Бог промовляє. Нехай Мойсей промовляє, щоб нам не померти”.

170 Він сказав: “Я не буду вже говорити до них подібним чином, але Я буду піднімати їм пророків, і вони говоритимуть”.

171 Ось стоїть Ісаїя, сказав: “Діва зачне”. Такий муж, як він, у день, коли... Як це діва зачне? “Син народився нам: дитя народилося, Син даний. Дадуть Йому Ім’я: Порадник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Батько. Він царюватиме на престолі Свого батька, Давида. І Царству Його не буде кінця”. Як таке буде? Він не знав. Він просто прорік те, що сказав Бог. Це було поза будь-якими уявленнями інтелектуального. Це було поза будь-якими науковими дослідженнями. Це було Слово Боже.

172 Нині ж ми навчаємо наших студентів семінарій усякого роду біблійним богослов’ям і тому подібному, штучним богослов’ям, одержали церковне зборисько — викапану Лаодикію, як і сказав був Бог, що так буде. О-о, подумати тільки! Мене охоплює тремтіння, коли дивлюся на це. Вагітна інтелектуальним уявленням! Ти маєш закінчити середню школу, перш ніж зможеш

хоча б вступити. Ти мусиш представити. . . мусиш пройти огляд у психіатра, перш ніж над тобою зможуть здійснити рукопокладення.

173 Чи уявили б ви, що Петро, Яків та Іван проходили огляд у психіатра? Пам'ятаєте оті сто двадцять там, що не могли навіть написати свого імені? Проходити огляд у психіатра, побачити, чи вони. . . чи все в них. . . чи нормально у них з рефlekсами, і так далі? В них був рефлекс, але то не було інтелектуальним уявленням чи науковим дослідженням. То було через Силу Божу. Коли Вона їх торкнулася, їх турбувало одне — виконати те, що сказав робити Дух Святий. Вони не звертали жодної уваги ні на яких інтелектуалів, що сказала церква, та що сказали священники, що сказав *отой*, сказав *оцей*. Вони рухалися Духом, безстрашні мужі.

174 Перше Івана 2:15, Він сказав: “Якщо любите світ чи те, що у світі, любові Божої навіть і близько нема у вас”. Розумієте? Тож як ви зможете завагітніти Словом Бога, яке засуджує цей світ, засуджує Голівуд, засуджує усі його моди, засуджує оці всі вечірки, та кривляння, та усе так зване, що проводиться у ім'я релігії? Воно засуджує це. Як людина зможе завагітніти від Слова, — обстрижена жінка, з розмальованим обличчям, у шортах, — як?

175 Як може проповідник, що вступає до семінарії, та дивиться у Дії 2:38, та бачить, що в Біблії нікого з людей ні разу не хрестили в оті титули, і потім все одно каже, що він є вагітний Словом Божим? Бреше вам! Він продав своє первородство. Він вчинив перелюб проти Того ж, що він сказав. З ним розлучилися, відправили його геть.

У Бога буде чеснотна Церква, цілком точно — Наречена.

176 В Біблії сказано: “Слова нема у вас”. То якого ж роду дітей ви народжуєте? Вагітних деномінаційним. Смерті, щоб відділити вас від вашого першого коханця — її не було.

177 “Що подумають Джонси, якщо я почну вигукувати та говорити мовами? Що вони подумають, якщо я охрищуся наново?” Що за дурниці! Ви що, вийшли заміж за Джонсів? Ви за церкву вийшли заміж? Ви вийшли заміж за Христа, Слово?

178 Отож, ось чому вона досі народжує його дітей. Що ж у неї за діти? Ось деякі з імен, які дають їм сьогодні: котики, бітли, монстри, ріккі, ріккетки. Котики, бітли — то церковні члени. Атож. То все його сини, сини Каїна, котрі є синами хитрого звіра, настільки запобігливі, наскільки це взагалі можливо.

179 Отож, добре придивіться своїм духовним зором, у своїй душі, всього на мить. Просто озирніться. Я зараз звертаюся до всієї країни. Погляньте всього на декілька хвилин, ви, там у Скинії Брангама, ви, там у скініях на Західному узбережжі, та в Арізоні, та всюди, де ви є. Подивіться декілька хвилин на

себе. Ви скажете: “Це Послання, яке ти проповідуєш, Брате Брангаме, є хибним”. Трошки придивіться до себе. Дозвольте Святому Духові дослідити ваш розум Словом, ви погодитеся з Посланням. Дозвольте Христу, помазаному Слову дослідити ваше сумління. Дозвольте Йому проникнути у вас, побачите, чи правильним Це є, чи ні. А це просто одна чи дві речі, які я згадую, в той час як їх сотні.

¹⁸⁰ Чи погодиться Біблія з жінкою, що стриже свої коси? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Чи вірить Біблія, чи погодиться з трьома, з хрищенням в ім’я “Отця, Сина, Духа Святого”? [“Ні”.] Такого нема. Чи погодиться Біблія на те, щоб жінці носити чоловічий одяг? [“Ні”.] Що ж, просто візьміть оту трійку там, а є ж ще сотні інших. Дослідіть це у Світлі Божого Слова.

¹⁸¹ Ти скажеш: “Я член церкви”. І Каїн був таким. І Єва була такою. Біблія передвіщає, за останніх днів, що Лаодикія буде такою самою.

¹⁸² Дозвольте Святому Духові дослідити ваше сумління, і ви погодитеся з Даниїлом 5:12. Коли цариця прийшла перед Валтасара та сказала, що дізналася, що там поміж тих був пророк — Даниїл, і що він був тим, хто розв’язував труднощі. Пустіть Святого Духа. Він є Пророком цього дня. Дозвольте Йому зараз увійти до вашого серця та влаштувати перевірку Словом Божим, і сумніви щодо Послання повністю розтануть. Він розв’язує усілякі сумніви. Ви побачите, що це є точно по Слову на цей день.

¹⁸³ Ти не можеш сьогодні проповідувати послання Лютера. Воно є у Цьому, але то є ступні ніг. Угу. Угу. Не можеш проповідувати Уеслі. Не можеш проповідувати п’ятидесятництво. Ми просунулися далі. Вони деномінізувалися та померли. Вони — то було стебло.

¹⁸⁴ Стебло почалося з паростку, то був перший стан церкви. Отож, те, що там, не схоже на першопочаткове зерно, що було посаджене у землю, пшениця.

¹⁸⁵ Друге, що з’являється — це пиліок. І також і він не є схожий на зерно. У нього з ним більше схожості. Він за виглядом є більш близький до справжнього зерна. Але листя, звичайно ж, виглядає зовсім не так, як зерно, що впало у землю. Це є носій життя, що було у зерні. Але що з цим ставалося? Воно деномінізувалося, і це йде у точній відповідності з усією природою. Воно померло.

¹⁸⁶ Що потім? Життя перетікає у волють. На ній висить багато крихітних—крихітних кульок, у ній такі немовби крихітні—крихітні зернятка. Схожа на справжнє зерно, але то не воно.

¹⁸⁷ Потім переходить у лузгú. І що з’являється з цього? Лузгá.

¹⁸⁸ Отож, візьміть зернятко пшениці, коли пшениця починає колоситися. І Ісус сказав: “Зерно пшениці”. І ти візьми оту

пшеницю та розколупай її. Ти вирвав стебло. Ти подивився на це. Ти кажеш: “Ось у нас і зерно пшениці”. Будь обережний. Воно в точності таке ж, як і зерно, але там нема ні граму зерна. То лузга.

¹⁸⁹ Це п’ятидесятники — “Настільки, — як сказано у Матвія 24:24, — оманули б й самих Обраних за останніх днів, якби було можливо”. Але ти відриваєш листок за листком — зерна нема. Зерно ще десь за оцим усім. Розумієте?

¹⁹⁰ І потім Життя виходить з тієї деномінації, входить у зерно. Що відбувається потім? Коли зерно починає наливатися та більшати, щоб Воно могло перекрити дещо, деномінація відділяється від Нього. Чому в нас з Цього не виникло деномінації? Їх вже не буде. Це саме зерно. Не може бути подальшого просування вперед. Ми в останньому часі. То що ж Воно мусить робити тепер? Полежати у присутності Сина, щоб дозріти, саме так, щоб Слово дозріло у вашому серці, щоб з’явити й жити тим, про що ми говоримо. Так, панове.

¹⁹¹ Тоді в тебе не буде більше сумнівів, якщо ти дозволиш Святому Духові об’явити Це тобі, подібно як сказала цариця про Даниїла.

¹⁹² Можливо, ти скажеш: “Яке це все має відношення до свята Подяки? Про що ти говориш, Брате Брангаме? Ось вже без чверті дев’ята. Ти нічого не сказав про свято Подяки”. Що за Послання на таке свято, як на мене! Так, справді так.

¹⁹³ Отці-піліgrими були вельми вдячні за свою новознайдену дорогу життя, відділившись від староанглійських деномінацій та віровчення. Вони могли вступити в шлюб з новим помазаним Словом на їхню епоху; це так — з новим помазаним Словом їхньої епохи, на їхній день.

¹⁹⁴ Отак і ми можемо бути вдячні, як піліgrими, подібно Аврааму, відділившись від світських речей, від усіх наших знайомих. Авраам був піліgrимом. Бог відділив нас від усяких мертвих вірувань. Я зараз звертаюся до всієї країни — від усяких мертвих віровчень. І для чого? Відділив нас та відкрив нам нову землю, нове Послання на цей день.

¹⁹⁵ П’ятидесятники всохли та вмерли, як і Лютер, Уеслі та усі інші. Це стало не більше ніж зібранням церков, зтягнутих в одну купу. Там порядні люди, однак повинні вийти.

¹⁹⁶ Що Він вчинив? Він відкрив Сім Печаток Останнього Послання. Ви звертаєте на це увагу? Сім Печаток, оскільки усі таємниці семи епох церкви були запечатані Сімою Печатками. Реформаторам не вистачило часу виконати це у свої дні. Їм не вистачило життя. Але це благословенне об’явлення Семи Печаток, воно відкривається нам за цих останніх днів, завдяки пророцтву, що прийшло в Арізону.

¹⁹⁷ Як я спитав одного дня у Бога: “Для чого я Тобі тут у пустелі?”

198 Ви знали, що Мойсей написав Новий Заповіт. . . тобто, Старий Заповіт? Авжеж, це він написав. У перших чотирьох Книгах подаються закони, усе інше — Буття, Вихід, Левит та Повторення Закону. Він написав Старий Заповіт. Щоб здійснити це, він повинен був залишити усіх своїх знайомих та близьких та відправитися до пустелі.

199 Павло написав Новий Заповіт. Це так. Він написав до Римлян, до Римлян та усе інше з Цього там, до Євреїв, та до Тимофія, і так далі. І, щоб виконати це, він повинен був відділитися від себе самого, та піти до Аравії, до пустелі, на три роки, одержати об'явлення від Бога.

200 “О-о, — скажеш ти, — як же з Матвієм, Марком, Лукою та Іваном?” То були писці, що просто записали те, що чинив Ісус.

201 Павло відділився, впорядкував Слово. Це так. Що ж, в такому разі, погляньте, чи було це потрібно, чи ні, і повинен був податися до пустелі, від своїх рідних.

202 Пам'ятаєте, що було у *Котра година, панове?* Хто з вас чув це? Скажіть “Аміль”. [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Це точно відповідало? [“Аміль”.] В такому разі, ми за цих останніх днів одержали об'явлення, щоб Посланню Господа Бога зібрати разом Його Наречену. Цього не було обіцяно жодній іншій епосі. Це обіцяно в оцій ось епосі: Малахія 4, Лука 17:30, Святого Івана 14:12, Йоїл 2:38. Ті обітниці зовсім як ототожнення Івана Христителя у Писанні.

203 Ісус ототожнив Себе. Що говорили ті? “Женить такого геть!” “Іван — то дикун”. Церква була неспроможна прийняти це. То був зразок. Церква не прийме цього й сьогодні.

204 Але, що стосується Обраних, Бог кличе до Обраних. Вони знають це: викликає чеснотну Наречену, Слово, Церкву останнього дня, обрану Панну нашого Господа Ісуса Христа, Слово. Якщо. . . Ісус є Словом. Хто з вас вірить цьому? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Добре. В такому разі Наречена — це завжди є частина Нареченого, тож Наречена не буде деномінацією. Вона мусить бути проявленим Словом, щоб бути Христовою Нареченою. Він обіцяв так вчинити. Він сказав, як Він вчинив. Ніколи не застосує. . . не міняє Свій зразок. Він завжди робив це за зразком. Він робив це, кожного разу, за зразком. Він робить так знову — викликає Свою чеснотну Наречену за останнього дня, прекрасну Ревеку, що чекає Свого Ісака. Що за чудовий час!

205 Тут з'являються у полі зору дві книги, які здаватимуться вам таємничими, коли читатимете *Сім Епох Церкви*. Дві книги: книга життя, сказано, в одному місці говориться, що твоє ім'я може бути записане туди, ти залишишся там назавжди; в іншому говориться, що з Книги Життя твоє ім'я видаляється. Тут це видно повністю з усіх боків, саме тут. Я, може, зупинюся тут на декілька хвилин, на декількох нотатках, і охопимо це, перш ніж будемо закінчувати.

206 Життя — це священна річ, для Бога, і воно записане у книгу. Бог є автором життя. Чи вірите ви цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

207 Наше природне життя тут, яке ми маємо, є просто спотворенням. Йому, якщо по-справжньому, повинно було бути правильним життям, від початку, але воно спотворене природним народженням. Перше життя, або, ваш перший союз, у який ви вступили при народженні, через природу, природний акт. Природна людина, вступаючи в стосунки, чоловік та жінка разом вступили у статеві стосунки, через що й виникло ваше початкове життя, і воно поєднане з гріхом та смертю. Як ви можете не побачити насіння змія?

208 Коли ви бачите жінку, супутній продукт; ні з якою іншою самою не є так, як з нею; створив такою, знаючи, що вона може попасти в оману. Бог знав. Якби Він не знав кінець від початку, в такому разі Він не був би Богом. Якщо Він не є безкінечним, якби Він не був...А Він не може бути безкінечним, не будучи всезнаючим, всюдисутнім, знаючим усе, Вічним. Тож Він знав усе, і Він повинен був створити ту жінку.

209 В чоловіка не було дружини. Дружина та чоловік були одно. Він мав у собі жіночий та чоловічий дух.

210 Він повинен був відділити, узяти супутній продукт, після того, як було створено усе творіння. Жодна з самок, що були створені Богом у першопочатковому творінні, не могла вчинити подібне. Її було створено такою, щоб зробити це. Він знав, що вона зробить це. Якби Він не знав, Він не був би Богом.

211 Але, розумієте, атрибути, що були у Бозі, повинні були проявитися. Він—Він повинен був стати Спасителем. А вчинивши усе досконалим — в тому вигляді, як у Нього це було, то не могло б бути нічого загнутого. О-о, не будьте дітлахами. Будьте мужами та жінками. Ми при завершенні дороги. Візьміть до уваги.

212 Отож, то була натура, поєднана зі смертю. Ваш перший чоловік, який мав владу над вами — то була ваша натура за природним народженням. Природна: ви любите світ, бо ви є світом і частиною світу. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Вашим бажанням повинно було, за природою, любити світ, частиною якого ви є. Ви є частиною природи. Ви вірите цьому? [“Амінь”.] І це є ваша природна складова.

213 Це є причина, чому вам повинно народитися згори. Ви мусите відділитися; ви маєте померти для того першого чоловіка. У вас не вийде жити з цим. Вам просто не можна говорити: “Ну, я з ним розлучуся та повішу його ось сюди, про всяк випадок”. Ні, панове. Ніяких свідощів про розлучення! Він помирає. Світська натура мусить померти. Кожна його часточка мусить померти. Вам повинно заново вступити в союз з іншою Натурою.

214 Ваше ім'я вашої першої по народженню сутності було занесено у книгу життя. Туди записано також й усі ваші вчинки. Все, що ви вчинили під впливом тієї натури, було занесено у книгу, що зветься книгою життя.

215 Зверніть увагу, у Даниїла, коли він підійшов до “Старого Днями, Чие волосся було біле, як вовна. Десятки тисяч, помножені на десятки тисяч, прийшли з Ним, щоб служити Йому — Наречена. І потім розкрилися книги”. “І розкрилася інша Книга, котра є Книга Життя”. Розумієте? Святі вже перебувають там — Церква, Наречена. “Відкрилася інша Книга, котра є Книга Життя”.

216 Отож, ви, та коли ви відділилися від того союзу, через духовну смерть. Ваше природне бажання — обрізати ваші коси. Ваше природне бажання — носити шорти, розмальовувати обличчя. Ваше природне бажання — бути розумними, пробивними людьми, знати щось краще за інших. Це те, чого захотіла Єва. Вона захотіла саме цього.

217 “Та ну, слухай! Ти, коротун, вузькоплечий проповідник, стоїш там та розповідаєш мені? В мене ступінь д. ф. н. [доктор філософських наук.—Прим. перекладача], диплом доктора права”. Це якраз робить тебе ще більш далеким від Бога, щоразу, як ти додаєш що-небудь. Розумієте? Розумієте? Це так. Це є правда. Розумієте?

218 Ось що обрала Єва. Такого роду плодом вона й завагітніла. Ось якою сьогодні є церква, через біблійні школи та інтелектуалів. І, погляньте, у кожній непогодженні з іншою, велике безладдя, як і сказано у Біблії — “Вавилон”, — ідеально точно.

219 Наречена знає, де Вона стоїть. Її дуже мало. Спасених буде небагато, всього дуже, дуже, дуже мало. Ти скажеш: “Ну, там сказано: ‘тисячі’”. Так. Але вони теж приходили протягом двох тисяч років, у кожній епосі, коли Це виходило. Коли. . .

220 Епоха Лютера й та група; і потім померло, і вони пішли, деномінізувалися; потім Уеслі; а потім прийшли п'ятидесятники, і так далі. Усі відгалуження баптистів, пресвітеріан, методистів, назарян, пілігримів святості й так далі, розумієте — вони всі вирости на цьому, як листя.

221 Але, пам'ятайте, коли це прийшло до занепаду; а зерно починає зріти. Ви побачите — перш ніж оте зерно може дозріти, усе в тому стеблі повинно відмерти. Аллілуя! Невже ви не бачите, де ми? Життя знов у зерні. Що це? В точності таке ж, як і оте зерно, що було посаджене у землю, той самий Ісус у вигляді Нареченої, така сама сила, така сама Церква, те саме, таке саме Слово. Таке саме Слово, що вбиралося через цих, і вийшло тут, і отут наближається до завершення. І усе те Життя, що пройшло отут через оце все, підхопило своїх людей. Нині ж це у своєму формуванні підходить до завершення, для Схоплення. Будемо говорити про це завтра ввечері або наступного вечора, як Господь зволить.

222 Що ж, ви відділилися від вашого першого союзу, через духовну смерть. Нині ви народилися наново, або, наново вступили у шлюб, у новий духовний союз; не з вашим природним життям світських речей, але з Вічним Життям. Той зародок, що був у вас при початку, відшукав вас.

223 Отож, ваша стара книга щезла, разом з вашим старим союзом. Отож, ваше ім'я у вашій старій, у вашій. . . було перенесено. Отож, ви скажете: “Ти що, хочеш мені сказати, що моя стара книга. . .” Бог закинув її у Море Свого Забуття. Ви стоїте у досконалості перед Богом.

224 Отож, тепер ваше ім'я знаходиться у новій Книзі; не у книзі життя, але у Книзі Життя Агнця, яку відкупив Агнець. Не у старій книзі вашого природного союзу, але у вашій новій — у Нареченій. Аллілуя! Ваше нове життя знаходиться у Агнцевій Книзі Життя, ваше свідцтво про шлюб, аллілуя, коли ваш правдивий Вічний ген, від початку, вступає у свої права. Тепер вам не тільки пробачено, але вас оправдано. Слава! “Оправдано”, — сказано у Римлянам 5:1. Так. У Римлянам 5:1 сказано: “Тому, виправдавшись вірою”.

225 Відшукайте це слово. Це слово не означає — той, кому пробачено. Це слово означає — той, кого виправдано. Тут не мається на увазі, що вам пробачено.

226 Наприклад, ви почули, що я напився, та—та щось накоїв, й так далі. І потім ви приходите, висловлюєте мені. Ви дізналися, що зі мною нічого такого не було, і потім ви приходите, кажете: “Брате Брангаме, я пробачаю вам”. Пробачаєте мені? Перш за все, я не робив нічого такого. Розумієте?

227 Отож, якщо я дійсно вчинив це, на мені лежить провина. Але ви могли б пробачити мені, і на мені не було б провини. Але, все ж таки, я не є виправданий, бо я дійсно вчинив це.

228 Але слово *виправданий* — це все одно якби ти ніколи не робив цього. Амінь. Це навіть і не береться до уваги, зовсім. Як же це відбувається? У Божій Книзі Моря Забуття, твоя стара книга та шлюб — вони анульовані та мертві. Цього навіть і нема у Божій пам'яті. Амінь. Тебе виправдано. “Тому, виправдавшись”. Було обвинувачення. Звинувачували тебе. Перш за все, ти ніколи не робив цього. Старий союз — у Морі Божого Забуття. Перш за все, ти не вступав у шлюб з цим. Він, Наречений Сам поніс твій сором за тебе, замість тебе. Він зайняв твоє місце, бо тебе було призначено для Нього, щоб бути в Його Нареченій, перш ніж було закладено світ. Так сказано у Біблії. Ти є призначеним Насінням.

229 Як ти почав чинити таке? Тебе було обманом втягнуто у це через твій перший шлюб, через твою перелюбну родительку Єву. Ти ж сам ні в чому не винен. Через твоє звичайне народження ти успадкував натуру Єви, яка вчинила перелюб. Це причина, чому ти народився перелюбником. Перш за все, ти грішник. Це так. Тебе обманом втягнули у це. Ти не. . . Ні, ти, це не твоя провина.

230 Ти не чинив цього. Тому що той невеличкий зародок, що був у тобі, то й повинен був бути ти, ще до того, як було закладено світ. Бог заніс твоє ім'я у Книгу Життя Агнця.

231 Подібно як у моїй історії про орлятко, ви всі чули її. Одна квочка. . . Один фермер якось посадив квочку на яйця. А в нього не вистачало квочок з. . . яєць, щоб покласти під квочку. Тож він знайшов орлине яйце, і поклали це під неї. Коли той орел народився, то було найкумедніше курча, яке ті кури бачили коли-небудь — йде таке собі орлятко. І квочка квохтала: “Ко-ко-ко-ко”.

232 Орлятко говорило: “Я не знаю, на що воно схоже, але все одно буду ходити за нею”.

233 І вони вийшли на пташине подвір'я та почали гребтися у купах гною. І вона: “Ко-ко-ко. Це смачне. Це смачне. Приєднуйся до нас. А ось що. . .”

234 Те орлятко, воно не могло їсти ту їжу. Розумієте? Воно просто—воно просто ходило з курями, бо воно не знало. Воно не знало, що треба робити. І потім вона виходила туди, і вона вигрібала *оце* чи *оте*. Орлятко просто. . . воно просто мусило перетравлювати це, але воно—воно не знало, як це робиться. Але воно бачило, як усі кури роблять це, але там було дещо таке, що відрізнялося. Йому не подобалося таке.

235 І ось, одного дня, мати знала, що вона знесла двоє яєць. Тож вона узялася за пошуки того іншого, літала, шукала, як і могутній Святий Дух. Одною дня вона пролітала над пташиним подвір'ям, тією деномінацією. Вона поглянула униз, і вона уздірла свою дитину. Вона закричала. То був Голос того, що відізналося луною в нього всередині. [Порожнє місце на плівці.—Ред.] О-о. Це звучить так, як треба! О-о! Справжній призначений до народження ген, призначений Богом, дайте йому почути Слово Бога — для нього Це музика. Він знає, що Це є Правда.

236 Все одно він втомився від того деномінаційного безглуздя — “Приєднуйся до нас. Приходь, ходи з нами. В нас тут розваги для людей. В нас є *оце*. В нас є. . .” Для того малюка це просто не здавалося правильним.

237 Вона сказала: “Синку, ти все одно не належиш до тієї групи. Ти належиш мені. Ти мій”.

238 Він сказав: “Мамо, це звучить як справжнє. Як мені вибратися?”

239 “Просто підстрибни. Я підхоплю тебе”. Угу. Це все, що тобі необхідно зробити.

240 Помазане Слово Боже, що підтверджується перед будь-якою людиною, яка народилася, щоб їй бути сином Бога, з призначенням у ній на цю годину зародком — вона побачить Боже Послання, це є так само певно, як і те, що на Небі є Бог. Мартин Лютер узрів Це для свого. Уеслі узрів Це для свого. П'ятидесятники узріли Це для свого. А як щодо тебе? Розумієте? Вони подалися у деномінацію.

Ось же Слово засуджує це; каже вам, що нам повинно мати сьогодні, і Малахія 4, ідеально точно, і усі ці інші обітниця на цю годину. Що ви бачите? На що ви дивитесь? Амінь. Отак от. Правдиві, істинні орли чують. “Вівці Мої знають Мій Голос. За чужим вони не підуть”.

241 Чому? Це було вміщено туди через передбачення. Тобі було призначено бути сином Божим. Ще до того, як було закладено світ, ти був у Бозі. Ти тільки лиш проявився за цього дня Йому на честь та на славу. Як же у тебе вийде не шанувати Його Слово та не стояти за кожне Слово Боже? Так, панове. Ти ж є частиною того Слова, через передбачення. Тому що, погляньте, Бог — це Слово. Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Що ж, в такому разі, якщо... Він завжди був Словом. “На початку було Слово”. А якщо Слово було Богом, в такому разі ти був у Бозі. Слово, ота роль, яку ти повинен виконати — це було у Бозі перше закладин світу. Він бачив тебе. Він знав тебе. Він передбачив тебе для цього.

242 Кажу вам: так само, як той орел розпізнав отой голос, отак і справжній народжений згори Християнин розпізнає Голос Божий, що промовляє через Слово, коли вони бачать Його помазаним та підтвердженням. Погляньте—но. Він підняв очі *Туди*. Він не бачив цієї квохчучої квочки *отут* поруч — “Приставай до нас та підемо ось *сюди*. І давай *оце*, і пішли на *оце* й на *оте*”. Він побачив, як у повітрі ширяє істота, подібному якій він хотів бути — гукає, вільна, у вишніх сферах, вище усяких стерв’ятників та усього земного. Аллілуя! Він захотів бути таким, тому що бути таким — це було в ньому.

243 І людина, що народжена від Бога, син Божий мусить мати Божу натуру. Він має бути подібним Богу. Він шанує Бога. Він є частиною Слова Божого. І у ці останні дні формування цієї Нареченої та сама сила, у якій Він перебував при початку, в точності, пройшла крізь оці організації та усе інше та вийшла для Нареченої. Він може бути тільки таким.

244 Їм слід було б побачити Це, отим євреям за їхніх днів, коли вони побачили, як Це проявилось там перед ними, як сказав був пророк про те, яким Він буде. Він сказав: “Дослідіть—но Писання; в Них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя. І саме Вони ж і свідчать про Мене. Якщо Я не чиню справ Мого Батька — не вірте Мені. Та якщо ви не можете вірити Мені, вірте тим справам, що Я їх вчинив”.

245 Ті говорили: “Наші батьки сорок років їли манну у пустелі. Ми знаємо, на чому ми стоїмо”.

246 Він сказав: “І вони мертві, кожен”, — тобто, Навічно відділені. Кожен помер. Вийшло тільки троє, двоє з мільйону, з двох мільйонів. Тобто — один на мільйон.

247 При введенні сперми від самця до самки, звичайно буває так, що зрілою буде одна яйцеклітина. Одна яйцеклітина, один

зрілий зародок, якщо ви коли бачили, як схрещують худобу. Зверніть увагу. *Отут* ось — мільйон яйцеклітин; *отут* — мільйон зародків; і коли вони випускаються, щоб зійтися в утробі, проходять через трубку та попадають в утробу, вони зустрічаються. З одного боку — яйцеклітини. Мільйон яйцеклітин; мільйон зародків. Зрілою там буде тільки одна яйцеклітина. Тільки один зародок буде зрілим. Вони усі є живі. Ви можете побачити, як маленькі телятка тицяються там, у краплі розміром з голівку сірника.

248 І сьогодні ввечері слухає Демос та інші, і він пам'ятає, коли ми брали їх. Він водив мене туди, показував мені, як це працює. Перевіркові пробірки, і брали рівно стільки, скільки поміститься на голівці сірника. Там були тисячі крихітних телят та буйволів, але вижити з них зможе тільки один. Тільки один! І тут їх ціла купа, *отут* ось. І, ви побачите, якийсь з них виповзає з-під цього *отут*, переповзає, цей зародок пробирається ось *сюди*; і, з-поміж усіх інших яйцеклітин, якась яйцеклітина пробереться ось *сюди*, і вони зустрічаються. А всі інші помруть. Однак, вони живі, але вони помруть.

249 Тому що там є Дешо, Дехто створив зрілою *оцю* і призначив також і *оцього*. Справа у передбаченні, брате мій. Авжеж. Бог має визначити, чи то буде хлопець, чи дівчинка, з рудим волоссям, з темним волоссям, чи як вже там буде. Це визначається Богом. Як на мене, це ще більш таємниче, ніж народження від діви. Але, візьміть до уваги: усі інші помруть.

250 Вийшло два мільйони людей: співали, вигукували, чинили усе що тільки можна. Говорили на... ще не говорили мовами. Але вони вигукували, та—та славили Бога, та витанцювували тут і там по морю, та чинили усе, що чинили й інші, але в обіцяну землю увійшло тільки двоє. Увійшов Калев, Калев та Ісус Навин — тільки двоє. Тобто — по одному з мільйону. У звичайному народженні — один з мільйону. Кожен з них мав однакові благословіння.

О-о, ви, п'ятидесятники, я сподіваюся, що ви прокинетесь не надто пізно.

251 Один з мільйону. Погляньте-но. Як вважається, сьогодні у світі п'ятсот мільйонів Християн, так званих. Якби Ісус прийшов, з Ним відправилося б тільки п'ятсот, в такому разі, якщо та статистика виявиться правдивою. А щодня ж по цілому світу пропадає безвісти ще більше. І про це нічого не знають.

252 “‘Я так розумію, — говорили книжники, — ви знаєте, що...’ Чому книжники кажуть, що—що ‘перш має прийти Ілля?’” Говорили Ісусу.

253 Він сказав: “Ілля вже приходив, а ви й не знали цього”. Розумієте? Він виконав саме те, що було сказано про Його справи у Писаннях, в точності. Розумієте? “Отак мусить постраждати і Син людський. При...” Вони не впізнали Його. І, при цьому, вони всі перебували у церкві. Усі заявляли, що живі.

254 Дай-но справньому народженому згори Християнину, справньому слугі Божому почути оте Слово Боже, він пробереться через усяку деномінацію до тієї справньої плодovitой землі, за допомогою Слова, до грядки. Він саме так і зробить. Я не знаю, як йому це вдасться. Бог поставив, щоб це було здійснено.

255 Вас, при початку, було зведено через ваш перший шлюб. Нині вам відомо, що є правдою. Точно як я сказав: орлятко, коли воно почуло Голос Нареченого, воно пішло до Нього — до помазаного, підтвердженого Слова Бога на останній день.

256 Ной був підтвердженням Словом на свій день. Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Що ж, сьогодні його послання не діятиме.

257 Мойсей був підтвердженням Словом свого дня. Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Зараз це не діятиме. Ісус був. . .

258 Іван був підтвердженням Словом. Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] За днів Ісуса це не діяло. Авжеж, ні. Ні, панове. “Закон та пророки були до Івана; відтоді ж — Царство Небесне”.

259 Апостоли, ті, хто склав Біблію. Ось виходить Лютер, у реформації, його слова, тобто, його церква — це не діятиме сьогодні. Уеслі — не діятиме. П’ятидесятництво — не діятиме. Воно діяло за їхнього дня.

260 Але зараз інший день. Це є відкриття Семи Печаток. Я знаю, що Воно здається вам дивним, але Бог настільки досконало підтвердив це. З Ним ніяких—ніяких питань. Ідеально досконале! Я розкидаю це не для тутешнього місцевого зібрання. Я звертаюся до людей у різних куточках країни. Розумієте? Чинить що самі бажаєте.

261 Отож, зверніть увагу на помазане Слово його дня, частиною якого ви є, через передбачення. Ви одразу ж немовби як зрозуміли. Коли ви почули Це, ви в ту ж секунду зрозуміли, що ви орел. Ви також усвідомили, що, найперш за все, ви не були деномінаційною куркою. Ви зрозуміли, що там щось не так. Там щось неправильно, це так, бо ви розумієте, що вас заманили туди, спочатку.

262 Він, Наречений, забрав ваш сором — “Та кинув це у Море Забуття, через омиття Водою Слова та Кров’ю Життя”. Це те, що сказано у Біблії. Ваш перший чоловік, з яким ви були у шлюбі — цей світ; помазаний Наречений, що призначив вас, обмив вас омиттям Водою. Через “церкву”? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Це неправильно. Неправильно ж? [“Ні”.] Таке можна знайти у щорічнику, але не у Божій Біблії. “Омиттям Водою через Слово”. У Слові! Розумієте? Через. . .

263 Ви стоїте цілковито виправдані, так немовби ви ніколи не робили цього від початку. Таке в мене Послання до Церкви

сьогодні. Оскільки ви...оскільки всього за хвилину в нас вимкнуть трансляцію. Ви стоїте, якщо ви стоїте на Божому Слові та з Божим Словом, — з кожним амінь, кожною йотою, кожною рисочкою. На чому ви стоїте? Я стараюся сказати вам, відділити від тієї лузги. Та вивести сюди у пшеницю, де ви зможете дозріти перед Сином. Комбайн наближається, я чую. Ви стоїте довершені, оправдані, немовби ви ніколи й не робили цього, найперш за все. Аллілуя!

264 Говоріть про свято Подяки! Я почуваюся прекрасно. Я вдячний за це більше, ніж за будь-що з того, що я знаю.

265 Ви є непорочною, незайманою, безгрішною Нареченою Сина живого Бога. Кожен чоловік та жінка, що народилися від Духа Божого, та омилися у Крові Ісуса Христа, та які вірять кожному Слову Бога, перебувають у такому положенні, немовби ти, перш за все, ніколи й не грішив. Ви є досконалі. Кров Ісуса Христа! Як ви можете...Якби хтось з людей...

266 Якби я вранці повинен був померти, хтось з людей зайняв моє місце, я не можу померти за той гріх. Хтось зайняв моє місце.

267 І Ісус, Слово — зайняв моє місце. Він став мною, щоб грішнику, щоб мені стати Ним — Словом. Амінь. Дайте мені міцно триматися Цього, не церкви. Слова! Амінь.

268 О-о, той теперішній духовний союз Христа та Його Церкви, коли тіло стає Словом, а Слово стає тілом, проявлене, підтверджене. Саме те, що, як сказано у Біблії, станеться за цього дня — воно відбувається, день у день. О-о, воно накопичується так швидко там, у тих пустелях, і відбуваються різні речі, що я навіть не встигаю за цим. Прихід Ісуса, для єднання зі Своєю Церквою, коли Слово стане Словом, зовсім близько перед нами. Поклик Святого Духа, що досліджує серця!

269 Ви стоїте довершені. Ви ніколи не грішили, по-перше. Бог навіть і не пам'ятає. Це у Морі Забуття. Ви ніколи не робили цього. Обвинувачувач обвинувачував вас у цьому. Але, насправді, від початку вам було призначено бути сином та донькою Бога. Ви стоїте там, обмиті. І вашу стару книгу розлучення закинута далеко, і вона мертва, взагалі не існує, навіть і у Божих думках.

270 Ви є чеснотна Наречена Христа, обмита у Крові Христа. Дорогоцінний, чеснотний, безгрішний Син Бога стоїть з чистою, непорочною Нареченою-Словом, яку Він обмив Водою Своєї Власної Крові; який став тілом та проявився, щоб Він міг прийняти вас, що були передбачені у лоні Батька, ще до початку, так само, як і Він. Він був тим величним атрибутом Божим, який названо "любов".

271 Ким би ви не були, ви є Божі слуги, — чого б не побажав від вас Бог, де б ви не знаходилися. "Бог поставив у Церкві: одних апостолами, пророками, вчителями, пасторами..." Він поставив це силою Свого Власного призначення. І ви були цим від початку.

272 Ваш перший шлюб було анульовано. Анульовано. У вас його ніколи не було, перш за все. Тому що, єдине, чим це могло бути вчинено — це щоб Бог зійшов Сам та зайняв ваше місце у вигляді Сина Божого, Ісуса Христа, та обмив вас Водю, омиттям Водюю через Слово. Слово; не деномінація! Слово обмило вас. Але якщо ви не захочете бути у Воді Слова, як же ви обмиєтеся? Ви досі так само заплямлені, як і Єва.

О-о, любий вмираючий Агнцю, Твоя дорогоцінна
Кров
Ніколи не втратить Свою силу,
Допоки уся відкуплена Церква Божа
Буде визволена від гріха.

273 Що таке гріх? *Гріх* — це “невірство”. Невірство у (що?), у Слово; невірство в Бога, котрий і є Слово.

274 Чиста, непорочна; о-о, аллілуя; скоро відправиться в небо; амініь; перебуває в стані готовності. Подумайте-но. Ваші одержі обмито Водюю стікаючого Кров'ю Слова! Слово стало Кров'ю. Слово стікало Кров'ю за вас, і вас обмито стікаючим Кров'ю Словом. Слово стікає Кров'ю! Життя Боже у Слові, а Слово стікало за вас Кров'ю, щоб вам обмитися від нечистот цих проституток, та очиститися, та освятитися обмиттям Водюю Слова, та зосереджує ваш розум та серце на Бозі та на Його Слові.

275 Отож, як ви знатимете, що Це є правдивим? Коли Бог сходить, та підтверджує Це, та доводить.

276 Ти скажеш: “Ну, я вірив Цьому не так”. Ті вірили Цьому не так, як Ісус, але Бог довів Це. І ті вірили Цьому не так, як Ной. Ті вірили Цьому не так, як Мойсей. Вони бажали прийняти слово Валаама замість Цього — “Ми усі однакові, тож давайте разом спілкуватися”.

“Відділіться, — сказано у Біблії, — від невірства”.

277 Аллілуя! Отож, зверніть увагу. Ви є не тільки цим, але ви відправитеся на Шлюб у небо. І ви носите весільну стрічку призначеної, незаслуженої благодаті, весільну стрічку благодаті, яка не від ваших заслуг. Бог Сам виконав це. Він знав вас ще до того, як було закладено світ, тож Він надів на вас цю весільну стрічку Там, записав ваше ім'я у Книгу. Яке свято Подяки! Аллілуя! Хвала нашому Богові!

278 Отож, в завершення, я скажу, мабуть, ось що. Нам усім відомо, що сучасна церква, п'ятидесятницька, в її теперішньому стані, усі деномінації разом! Я кидаю їх усіх в одну в'язку, бо вони й є одно. Пам'ятайте, Він спочатку зв'яже кукіль та спалить його. Візьме... Він перш збере усі стебла пшениці та попалить усе це; потім Він забере, прийде, та збере Свою пшеницю, та забере її Додому. Ті ж усі збираються у в'язку — в'язку методистів, баптистів, п'ятидесятників — усі прямують до екуменічної ради. Ось і все. Їх усіх буде спалено. Розумієте?

279 Ми усі знаємо, що сучасній церкві, у її теперішньому стані та її теперішньому положенні, їй ні при яких умовах не завершити виконання важливого доручення, яке Бог дав Церкві на цей день. Хто з п'ятидесятників може сказати “амінь” на це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Правильно. Бачите? Вона у...

280 Ми стали тими, хто вірить у Єдиного Бога, двоїчниками, тринітаріанцями, *оцим, отим, іншим*, сваримосся, воюємо. Один *такий*, а інший *такий*, і *отакий*. І вони, кожен, бояться вийти перед Словом, влаштувати перевірку. Розумієте? Вони знають. Розкажи їм про Це; вони скажуть: “Я—я не можу інакше. Мені не можна вірити у Таке. Мене не обходить, що він чинить. Я...” Бачите? Бачите? Це виявляє, хто ваша мама й ваш тато. “Колись, може, станеш обласним пресвітером. Може, станеш *оцим, отим* чи ще *кимось*”. Краще стань сином Божим.

281 Отож, ми знаємо, що церква не змогла б, п'ятидесятницька церква, ні при яких умовах, ні при яких умовах не змогла б звершити Послання останнього дня, у її теперішньому стані. Змогла б? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Та вона нездатна ж погодитися навіть щодо одного чи двох Слів у Біблії. Як ви збираєтеся таке здійснити? У неї нічого не вийде. Тож, ви бачите, деномінація залишається за бортом. Це так.

Це здійснить обраний народ, якого обрано для цього. Розумієте?

282 Отож, знайте, і так знає й кожен з нас, що усе повністю у деномінаційних лавах — п'ятидесятники та усі інші — мертві, тобто, якщо порівнювати з народженими згори Християнами Послання. Угу. Ваш перший чоловік мертвий. Вам відомо, що він мертвий. Бог дав цьому померти. З цим покінчено. Усі його наукові, інтелектуальні, освітні, наукові схеми його так званих біблійних шкіл та усього іншого — загинуло. Що ж воно робило? Роз'єднувало: тих, хто вірить у Єдиного Бога — ось *сюди*, а тринітаріанців — *сюди*, а двоїчників — *сюди*, і *сюди*, й *туди*, і така мішанина, і називають себе п'ятидесятниками.

283 Нещодавно я ходив до одного молодого чоловіка; він зараз слухає. І одна молода жінка, вона належала до однієї церкви. Вона сказала... Я сказав... Вони стали жити окремо. Я сказав: “У чому справа?”

Сказали: “В нас різна віра”.

Я сказав: “О-о, вибачте. Ви що, католики?”

284 Вона відказала: “Ні”. Вона назвала мені деномінаційну церкву, якій вона належала, п'ятидесятницьку.

285 Я сказав: “А хто ж є *ви*?” Він теж був п'ятидесятником, але з іншої деномінації. О-о!

286 Вам відомо, що римо-католицька церква стартувала як п'ятидесятницька? Кому з вас відомо, що це є правда? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Їй знадобилося дві тисячі років, щоб

дістатися туди, де вона знаходиться тепер — не приймають більш нічого з Писання. Нічого. А п'ятидесятники, не мине й двадцяти років від сьогодні, стануть ще гіршими, ніж оті зараз, якщо й далі буде йти так, як іде нині. Певна річ. Розумієте? Що це? Що це? Погляньте, хто їхні тато й мама. Дозволяють своїм жінкам стригти коси. Їм можна робити майже все, що їм забажається. “Оскільки вони належать до церкви — це все, що необхідно”.

287 О-о, недивно, що суд Божий нагромаджується! Бог помістив Це просто перед вашими очима. Ви ж закриваєте свої очі та не маєте сили поглянути на Це. Так. Зачиняєте своє серце, коли бачите, як правдиве Слово Боже та ці Сім Печаток підтверджуються та доводяться як такі. І свідок на небесах, у різних країнах та усюди, через могутні ознаки та чуда, що, як Він обіцяв, Він вчинить, і потім ви зачиняєтеся, кажете: “Я—я не знаю. Я—я не можу інакше. Я. . .” Розумієте? О-о, який жаж! Вона мертва й не усвідомлює цього. Гріхи та переступи! Ти мертвий. О-о, подумати тільки!

288 Нам усім відомо, що церква у такому стані не зможе підвести до завершення цей останній день. Як вона може з'явити Малахію 4? Як у неї вийде? Вони навіть і не вірять у таке. Як вона може повірити, з'явити Луки 17:30? Як вона може з'явити оці всі інші місця Писання, що обіцяні на цей останній день? В неї нічого не вийде, бо вона відкидає Це. “Як було за днів Лота, так буде й при Приході Сина людського”.

289 Погляньте на стан, Лот, в якому перебував Содом, на той день. Погляньте на стан сьогоднішньої церкви. Дивіться, що сталося з Авраамом, з Обраними.

290 Дивіться, що сталося з Лотом та іншими там у Содомі. Погляньте на Біллі Грема та на Орала Робертса, на інших там поміж тих деномінацій. Погляньте на обрану Авраамову Церкву, викликану.

291 Погляньте, якого роду знак — то був Сам Ісус, втілений Бог, що знаходився там у людському тілі. Ви скажете: “То був Ангел”. В Біблії сказано, що То був Бог.

292 Господь Бог, Елогім знаходився там у людському тілі, виявляючи, що Він отак помагає Свою Церкву за останніх днів. То буде Бог, що знову діятиме у людському тілі. “Як було за днів Содому, так буде й при Приході Сина людського”. Явище такого самого роду. Вони бачать це просто там у Писаннях. Прочитайте. . . “Дослідіть-но Писання, бо в Них, ви думаєте, що маєте Вічне Життя”. І саме Вони є тим, що свідчить про Це. Розумієте? Розумієте?

293 Отож, ми знаємо, що вони мертві. Бог дав цьому померти у їхніх же власних егоїстичних, наукових, освітніх програмах.

294 Раніш, коли тут був старий Брат Лойет та інші, в усіх п'ятидесятників, заговори про—про те, щоб послати свою дитину кудись до біблійної школи — тебе вигнали б з церкви. “Але, о-о,

зараз це найчудовіша річ. Мій син поїхав до біблійної школи”. Він копає йому могилу. Отож, тепер, ви вважаєте, вони могли б прийняти Це, сьогодні?

²⁹⁵ Думаєте, я намагаюся відстоювати неучтво? Ні. Я кажу вам, що існує різниця між цією інтелектуальною епохою, за якої ми живемо, коли церква завагітніла наукою, та усім цим так званим “обмізкуванням”, та усім іншим. Бога не обмізкуєш.

²⁹⁶ Що ж, Бог у тих—у тих священиків був настільки досконало обмізкований. Вони знали, як Месія прийде, але Його прихід так відрізнявся від того, що вони понауявляли собі. Це не було науковим. “Як ця Людина, незаконнороджена Дитина, може таке? Яку Він відвідував школу? Звідки у Нього освіта? Де Він набув ці знання?”

²⁹⁷ “Ти що, намагаєшся нас вчити? Ти народився у блудодіянні”. Розумієте? О-о, заради всього святого!

²⁹⁸ Бачите, як те саме повторюється знов? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Бачите, що це повторюється знов? Усе в їхній релігійній науці, релігійній науці було відповідно тому, що говорила їхня біблійна школа — ось як вони хотіли Це. “Ось яким чином Це мусить бути, в іншому разі то не Воно”.

²⁹⁹ Бог просто залишає їх у дурнях, кожного разу. Це завжди приходить по-інакшому. Так було за часів Ноя, так було за часів Мойсея, так було за часів Христа, так було за часів Івана, так було за часів учнів, так було за часів Уеслі, так було за часів Лютера, так було за часів п'ятидесятників, і так відбувається й знову. Його зразок не міняється. Завжди приходить одне й те саме. Протягом тих семи, шести епох — тільки реформатори, аж до сьомої. І, у Об'явленні 10 сказано, що за цієї години станеться переміна. І так і сталося.

³⁰⁰ Отож, будемо підходити до завершення, сказавши ось що. Довершити велике доручення, як у них це вийде? Ми знаємо, що вони мертві. Бог дав цьому померти у цій науковій епосі, повністю, щоб—щоб Він міг (зробити що?) відкрити позаденомінаційній Нареченій таємниці Семи Печаток. Як може деномінація прийняти ті Сім Печаток, коли Це абсолютно суперечить — насіння змія та оті всі інші речі? Усе в цілому, ті сім таємниць повністю — це суперечить тому, чому їх було навчено, бо вони прийняли стару науку від своєї біблійної школи.

³⁰¹ І Сім Печаток Божих, коли Це відкрилося там на горі, нехай Бог пошле мені смерть прямо тепер за цією кафедрою, якщо Це не є Правдою. І я передрік вам, за рік та шість місяців до того, як це сталося, що Він сказав мені: “Ідь до Арізони”, — і що відбуватиметься там у пустелі. І тут сьогодні сидять мужі, що були там присутні, коли зійшли сім Анголів. І навіть часоп... Часопис, у часописі “Життя” помістили статтю про Це. То було прямо з обсерваторій, звідусіль. Отож, вони навіть і не розуміють, до чого все Це.

302 І все, що було сказано, о-о, навіть про знищення Каліфорнії, зараз про це заговорили, і оці всі інші речі. І як я сказав їм, скільки днів це триватиме, як буде у тому місці на Алясці, де стався цей сильний землетрус, і що це буде початком знаків часу, і що відбуватиметься. І просто слово в слово — те, що було Ним сказано — це ні разу не схибило. Ви ні разу не бачили, щоб Це схибило. І Це не може схибити, бо Це є Божі Слова. “І Небо й земля проминуться, але Це не може схибити”. Правильно.

303 Бог повинен був відкрити ті Сім Печаток не у якійсь деномінації. Я завжди був проти цього. Але — поза деномінацією Він зможе обрати Наречену з великої літери, не якусь деномінаційну наречену. Він не зробить такого. Це проти Його ж Власного Слова. Він відкрив там ті сім таємниць. Це показує, виявляє ті речі, що були сховані від закладин світу, щоб за останніх днів їх було об’явлено синам Божим. І тепер вони виявили Це перед людьми, щоб ті побачили Це там, тепер, вам, для цієї позаденомінаційної Нареченої. О-о, подумати тільки!

304 Оце ваші дві книги. Одна з них — це Агнцева Книга Життя. Ваше ім’я Там — йому призначено Там бути. Воно не може зникнути, бо його вже нізачо не видалиш, розумієте, бо йому було призначено бути Там. Але у звичайній книзі життя — воно може бути стерто в будь-який момент. Розумієте? Ви не покаєтесь, воно все одно стерто, бо вам треба буде з’являтися на Суд. Наречена навіть і не з’явиться на Суді; піде у Схопленні. Точно як. . .

305 На завершення я скажу ось що. Пізнішає, і вже майже дев’ята тридцять. А ми збиралися піти звідси о дев’ятій тридцять, як Господня воля. Зараз перебувайте у глибокій пошані, послухайте. Колись. . .

306 Скажу зараз ось що: це йде по всій країні. У Нью-Йорку зараз двадцять п’ять хвилин на дванадцяту. Там у Філадельфії та навколо, ті дорогі святі сидять там, слухають просто зараз у церквах там усюди. Далеко на півночі й тут біля Мексики, там по Канаді та усюди, у різних кутках. Дві сотні миль, всюди на північноамериканському континенті, майже, люди зараз слухають. Тисячі тисяч, слухають.

307 Таке є моє Послання до вас, Церкво, до вас, що являєте собою союз, духовний союз через Слово — ви мертві для цих старих чоловіків. Ви народилися заново. Не намагайтеся його відкопувати. Він мертвий. Якщо ти є народжений згори Християнин, отой зародочок, що його було передбачено для тебе, — це є Слово, що переходить у Слово, у Слово, у Слово, у Слово, і приходить у повну постать Христа, це є так, щоб Він міг прийти узяти Свою Наречену. Зараз ми якраз готові до одного — до Приходу Господа.

308 У Книзі Життя є ваше ім’я. Книга Життя — це є Слово Боже, бо Слово — це Бог, а Бог — це єдине, що є Життям. Тож ваше ім’я було представлено в Біблії до того, як Біблія перейшла у Слово. І

якщо ви тут для того, щоб здійснити це, хіба ж Вона не підтвердить оте Слово? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Хіба ж Церква не підтвердить Себе? Малахія 4, усе інше, — в досконалості, в досконалості, — невже не підтвердить Себе та не виявить, що Це і є саме Воно? [“Амінь”.]

309 Коли прийшов Ісус, Він сказав: “Якщо Я не чиню тих справ, про які було обіцяно, що Я їх чинитиму — не вірте Мені”. До якої ж з груп Він приєднався? Він сказав: “Вони усі. . .Ви від вашого батька — диявола, і його справи ви й виконуєте”. Розумієте? Розумієте?

310 Ми у останніх днях, Церкво. Таке моє Послання на свято Подяки.

311 Отож, перед завершенням. Одного разу я був у Національному Льодовому Парку. Ми чули, цілий день, що там буде—там увечері збираються влаштувати фейерверк на льоду. Тож люди були зайняті, цілий день, підготовкою цього, бо там збиралися пускати той вогонь. Там закладали заряди з рідким вогнем, як великі шматки криги. Але то було. . .Воно, коли сходить, схоже на веселку, — той вогонь, коли він скочується з цього льодовика. Я з дружиною та дітьми цілий день блукали скрізь по парку. Ми хотіли дочекатися, побачити той фейерверк. Отож, нам обіцяли, що ми побачимо його, і ми ще раз станемо свідками цього. Говорили, що його постійно влаштовують протягом літа. Я сказав: “Ну, а ми зможемо побачити це?”

312 Сказав: “Ми обіцяли це на сьогоднішній вечір. Ми обіцяли це”. Сказав: “Там нагорі зараз готують оце все”.

313 Врешті-решт, усе було готово до цієї події! Саме це й відбувається нині. В усьому йде підготовка до цієї події: Церква викликається заради Його Імені, відбирається Його Наречена з-поміж цього світу, цих деномінацій, та усього світу, та світських нечистот та усього іншого.

314 Кожен: усе було готово до цієї події. Усі стояли наготові. Сказали: “Тепер не спускайте очей з верхівки тієї гори”.

315 Ось як Це приходило завжди. Ось як Це має прийти цього разу. Ось як Це приходило завжди. Не через деномінацію! Бог ніколи не застосовував деномінацію, ніколи!

316 Реформатор виходить, він одержує Слово Господнє. І потім, коли він помирає, з цього будують деномінацію. Це те, що вчинили п'ятидесятники та усі інші. Коли виростають нові пагінчики, усе інше — саме так і було. Ось як усе це з'являлося. Додавалося нове слово, потім з цього будували церкву, створювали деномінацію, відділялися. Так повинно було бути.

317 Отож, природу не можна обійти—не можна обійти. В природі відбувається такий самий процес, постійно: стебло, листя, волоть і так далі, лузгá, а потім пшениця.

318 Отож, зверніть увагу. Усе було готово. Усе було підпалено та приготовано. І усі стояли наготові. Я задрав свою голову вгору;

обняв свою жінку рукою. Ми дивилися. І діти стояли там, ми всі дивилися отак вгору. О-о! То було дещо, бо ми очікували цього. Це було нам обіцяно.

319 Амінь! Слово обіцяє ось Це. “І станеться, перед приходом дня Господнього, великого та страшного, ось, Я пошлю вам пророка Іллю. Він приверне серця синів до батьків”. . . ? . . . “І станеться за останніх днів: Я виллю Духа Свого з Висоти”. “Дош ранній та пізній виллються разом за останнього дня”. Оці всі обітници, що давалися у різних місцях Писання. Наші очі підняті вгору. Дивіться, як правдива Наречена по усій країні підняла очі в цю годину. Церкво, Він прийде в один з днів. Так само певно, як і те, що Він прийшов уперше, Він прийде знову. Підготуй усе. Відділися від луги. Полежи перед Сином. Не опускай очей. Очікуй.

320 Раптом ми почули щось, з верхівки гори, через гучномовець пролунав голос, сказав: “Усе готово”.

321 Тоді цей чоловік, що стояв там поруч зі мною, промовив: “Пускайте вогонь”. І ось він пішов, розливаючися по усій тій горі, вогонь по льоду, язики полум’я — це треба було бачити.

322 Брате, давай—но усе підготуємо, бо в один з днів зійде Вогонь. Ми піднімемося нагору. Тож давай готуватися до того моменту, коли зійде Вогонь. Ми у останніх днях, нам усім це відомо, і ми готові до Приходу Господнього. Що вам необхідно зробити — відділіться від усякого гріха. Відділися від усього, що має відношення до цього світу. “Не любіть світу, ані того, що у світі”.

323 “Нехай ніхто, своїм віровченням, не зведе вас”. Твердо стійте у обітници Божій, у Слові Божому. І те Слово, якщо Це є Слово на цей день, Бог так Його й підтверджує. Якщо ж Він не підтверджує — то не є Слово на цей день.

324 Слово, що зійшло у День П’ятидесятниці, не спрацює цього дня. Ні, панове. То було для П’ятидесятниці. Оце ж — для Нареченої, відхід Нареченої Додому. В нас дещо інше. П’ятидесятники знову представили це. Ми у епосі Нареченої. Не більше, ніж Слово Ноя дало б що-небудь за днів Мойсея; не більше, ніж закон Мойсея дав би що-небудь за часів перебування тут Павла. Він старався донести до них: “Ви померли для цього, і вам не можна мати це”.

325 Церкво, ви, до кого я звертаюся сьогодні ввечері, у різних куточках країни, якщо—якщо ви відділилися від деномінації, та усяких світських нечистот та іншого, та отих усяких речей, що тримають вас у штучних віровченнях, і постановах, і тому подібному — ви відділилися. Підніміть очі. Приготуйтеся. В один з днів пустять Вогонь. Бог здійснить Його прихід, і це варто побачити. Чи будеш ти готовий, коли Він прийде? Чи будеш ти готовий піднятися з Ним, коли Він прийде? Таємне Схоплення надприродної Нареченої — “Вона зодягнеться сме-. . . зі смертного у безсмертя; перемінімося, раптово, як оком змигнути. Ми ж, що живі та залишилися, не випередимо заснулих”.

326 Якось на день Ветеранів [свято, що відзначається 11 листопада — у річницю закінчення Першої світової війни.—Прим. перекладача] я був там у Тусоні. Мій синок хотів подивитися парад. Я ж займався вивченням, і в мене не було на це часу. В мене було чимало дзвінків від хворих і таке інше. Тож він сказав: “Тату, мене не хочуть брати”. Він сказав: “Зводи мене”.

327 Я сказав: “Гаразд”. Брат Сімпсон, я думаю, він тут; і його синок хотів поїхати. Тож я посадив їх у авто та поїхав.

328 Я стояв там на розі та спостерігав. І, минув якийсь час, чую, здалеку доноситься приглушений звук: “бам, бам”, — б’ють у барабани. Я стояв там. Я подумав: “Що ж, ці хлопчакі, вони справді прочитали усі ці книжки про армію. Їм це дуже подобається”. Я помітив, що першим їхав старий танк Першої світової війни. І ось підходять вони — такі ж малюки. За цим проїхав наступний; той, що їхав наступним, то був великий новий танк Другої світової війни, масивний танк “Шерман” з гарматою. Потім проїжджали ще, й іще, і, за якийсь час, пішли матері з орденами Золотої Зірки.

329 І потім, за якийсь час, йде дванадцять ветеранів, які залишилися, з усього штату Арізона, з Першої світової війни — дванадцять ветеранів. Після цього, їде платформа, невідомий солдат — невеличкий білий хрест. Там стояли матрос — моряк, і солдат, стояли на варті; така невеличка перетинка на платформі. З іншого боку з золотою зіркою на грудях сиділа сивоволоса мати, чиясь прекрасна дружина, плакала, її чоловік загинув; малий хлопчик у потріпаному одязі, дивився вбік. Його татка вбили. І потім, слідом за ними, йшли ще, й іще, й іще, і потім — нова армія. Я стояв там. Це треба було бачити, але як скорботно!

330 Я подумав: “О Боже, колись я побачу дещо інше”.

331 Вони вийдуть у день воскресіння, у котрий “Перші будуть останніми; останні будуть першими”. Першими встануть давні пророки, і ті побачать, як та процесія йтиме, підніматиметься у повітря. “Ми ж, що живі та залишилися, не будемо перешкодою для тих, що послули. Бо сурма Божа пролунає, мертві у Христі воскреснуть першими”. Ми підстроїмося до них прямо на ходу, аллілуя — до усіх тих з епохи Лютера, Уеслі, до методистів, пресвітеріан і так далі до останньої епохи, що прийняли Слово на свою епоху.

Благословить вас Бог. Приведіть усе в готовність, і Вогонь буде пушено.

332 Схилюмо наші голови всього на хвилинку. Я хотів би знати, сьогодні ввечері, у цій видимій аудиторії, в той час, як я протримав вас тут задля... до дев’ятої тридцять. Чи буде тут хто-небудь, чи набереться тут дюжина, скільки тут буде таких, хто скаже: “Брате Брангаме, мені соромно за себе, за те, як я жив. Я чимало догоджав деномінації та людям. Знаю, що я не відповідаю Слову Бога. Я просто попрохаю тебе помолитися за

мене, Брате Брангаме”? Підніміть свою руку. Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. Просто погляньте, високо на балконах, навколо. Благословить вас Бог. “Я знаю...” Отож, не соромтеся. Отож, не соромтеся.

³³³ І там, по всій країні, від Нью-Йорку до Каліфорнії, від Канади до Мексики, ви, люди, що зібралися у тих церквах, де знаходяться оті невеличкі вірні групки, що всім своїм серцем вірять цьому Посланню. Вони вийшли, вийшли з великого горя, вийшли від тих деномінацій. В них є зародки Життя. Чи відчуваєте ви сьогодні, подібно тому орлятку, спонукання, коли ви чуєте Дещо таке, що трохи відрізняється від того, що ви чули, але, все ж таки, у своєму серці ви знаєте, що то є Правда? Ви, там, там десь стоїть пастор. Вашу руку піднято. Я буду за вас молитися.

³³⁴ Оце все діялося не у закутку, друже. Пам’ятай: “Тісні ті ворота, і вузька та дорігга, і буде дуже мало таких, хто знайде її”. Не йди з тим натовпом, що рухається там, друже, з тією Лаодикійською церковною епохою. Вона може стрибати вгору-вниз, танцювати під музику, теплувата. Зараз не сказано, що вона холодна як лід. “Вона теплувата, — це п’ятидесятники, — і не усвідомлює, що вона злиденна, нещасна, сліпа”. Сліпа до чого? До Слова, до проявлення Слова, бо Воно ніколи не прийде через їхні організації. Вони не можуть прийняти Це.

³³⁵ І ви, служителі там у Тусоні, я сьогодні не вимагатиму, щоб ви відповідали за це. Бог зробить це. Я був там три роки. Я казав вам, що не буду засновувати церкву. Я й не засновував. Брат Перрі Грін заснував її. Я був там три роки, і ви жодного разу не запросили мене за свою кафедру. Я перебував у Тусоні майже три роки. В один з днів Бог забере мене з пустелі. Оце ж Послання мусить жити. Я доклав усіх зусиль, щоб потрапити до вас. Я—я знаю причину, чому ви так робили. Чуєте? Єдина причина, чому ви робили так — ваша деномінація викинула б вас на вулицю. І ви знаєте, багато хто з вас, з ким я говорив, там у ресторані Фурра, ви знаєте, що це є правда. Сором вам.

³³⁶ Виходьте з цього. Вибирайся звідти, брате. Якщо у тобі є хоч трохи Життя, ти будеш як оте орлятку, про яке я тільки-но говорив — ти вчуєш Слово Бога. Пам’ятай, в один з днів ти почуєш Це встанне. Ми зараз дуже близько. Невже ти не прийдеш сьогодні?

³³⁷ Любий Боже, для нас нині це урочистий, істинно день віддання подяки, Господи. Я вдячний, Господи, що живу у цей день. Це є найвеличніший день. Апостол Павло прагнув побачити цей день. Визначні мужі минулого прагнули побачити його. Пророки прагнули побачити його. Вони очікували на цей день. Авраам очікував на цей день, бо він шукав Міста, Будівничим і Творцем якого був Бог; воно висить прямо над нами, сьогодні. Іван бачив Духа Божого, що сходив з Неба, засвідчив, знав, що то є Син Божий. І, подумати, нині Він обирає Собі Наречену.

338 Любий Боже, там усюди, по всій країні, проговори до їхнього серця. Ти єдиний, Хто може перемінити їхнє серце. Якщо того Насіння не було вміщено туди від початку — вони ніколи не побачать Цього, Господи. Вони просто. . . “Сліпий вестиме сліпого. Вони впадуть до канами”, — абсолютно певно, бо Твоє Слово каже, що вони впадуть.

339 Отож, Отче, оскільки ми бачимо, як по всій країні, по цілому світу, в Африці, дюжини, дюжини, у Південній Африці, Мозамбіку, по всій країні — невеличкі зібрання беруть ці плівки. І отак ця плівка піде у двадцять з чимось різних країн. Вони починають бачити Це та відходити геть — сотні й сотні їх. Багато не забере, Господи. Тоді, коли у Тіло буде прийнято останнього члена, прийде Христос.

340 Господи Боже, я сьогодні ввечері прохаю Наречену, тих, хто, як я відчуваю, відійшли та чекають. Нехай вони відділяться від усього в цьому світі. Їм повинно полежати у Присутності зігріваючого Синівського Світла Сина Божого, зануритися у Його Слово, у Його любов. Даруй це, любий Боже.

341 Нехай ці люди, кого бачу тут, що підняли свої руки вгору, сьогодні ввечері у цій великій скинії їх дюжини. Я молю, Боже, щоб у них увійшло нове Життя. Я молю про це, щоб у різних куточках країни і навіть по цілому світу, де будуть слухати ці плівки, щоб і там також прийняли це Послання подяки та зрозуміли, через натяки та інше, що було підкинута, що їм необхідно зробити. Я молю про це, Отче. Даруй це. Благослови їх. Вони Твої.

342 Я знаю, що нині це є звичним, Отче, що ми запрошуємо людей до вівтаря. Я молю, любий Боже, щоб у кожній місії, повсюди — тут і по цілому світу — щоб приходили до вівтаря: білі, чорні, жовті, коричневі, хто б там не був; багаті, бідні, байдужі, жебраки, хто б там не був.

343 Члени деномінацій, ті, хто став самозваним та егоїстичним, о Боже, — “Роздягнені, злиденні, нещасні, сліпі, і навіть не знають цього”. Ти сказав, що так буде, і так воно й є.

344 Тож я молю, Отче, щоб Ти сьогодні покликав кожне Насіння. І у кожному місці по всьому світу, куди Оце попаде, нехай Воно ухопить те орлятко, яке знає Голос свого Господа. Даруй це, Господи. Я передаю їх Тобі, в Ім’я Ісуса. Амінь.

345 Отож, зі схиленими головами, тут у видимій аудиторії. Чи є тут хто такий, що не є спасений, навіть і не віддавав своє серце Богу, чи не думаєте, що вам слід бути вдячним за те, що Ісус вчинив заради вас? Тільки подумати, що ви були грішником, що ви були відчужені від Бога, та, все ж, Дещо стукає у ваше серце. [Брат Брангам стукає по кафедрі.—Ред.] Як іще ви дізнаєтеся, якщо ви не є одним з тих орлят! Ви є нещасні, і будете нещасними, поки не віддастесь Цьому. Чому б не зробити цей день Подяки найвизначнішим з усіх, що коли-небудь були у вас — коли ви прийняли Ісуса Христа своїм Спасителем.

346 Чи підійдете ви сюди та чи встанете біля вівтаря? Я буду молитися з вами, якщо ви прийдете — будь-який грішник, чоловік чи жінка, хлопець чи дівчина, член церкви чи не член церкви. Член церкви, ось, це не робить тебе Християнином. Вівтар відкрито. Чи прийдеш ти — хто-небудь з грішників, що бажає прийти, прийняти Господа Ісуса Христа. Хотів би дійсно покинути. . .

347 Хто-небудь з вас, члени деномінацій, хто хотів би покинути харчуватися тією курячою їжею, говорити: “Ти належ до *оцього*, і все буде гаразд”. Ви дійсно хочете знати, що таке справжнє хрищення Духом Святим? Прийдіть, розберіться.

348 Вівтар відкрито. Ми готові. Приходьте прямо звідти з—з вашого місця. Проходьте та схиляйте коліна тут біля вівтаря, біля цього брата, що тільки-но підійшов.

349 “День Подяки, о Боже, я такий вдячний Тобі. Бо все моє життя, Господи, я знав, що існує щось. Я ніколи не діставав вдоволення. Я робив спроби. Я—я думав: ‘Наступного року я зроблю це. Я зроблю це наступного тижня, наступного разу, як я почую поклик до вівтаря. Колись я зроблю це’. Я відкладав це та відкладав це. Але, Господи, я знаю, що зі мною щось не те. Я завжди буду вірити, що існувало дещо таке, що відрізняється. І нині, Господи, сьогодні ввечері, я вдячний за приготування, що було вчинено Сином Божим, що мої гріхи, насправді — моє невірство, це буде змито з мене. Я приходжу сьогодні та схиляю коліна, щоб прийняти величне благословіння дня Подяки, яке Ісус Христос здійснив для мене, коли Він помер за мене на Голгофі”.

350 Ви прийдете? Отож, люди схиляють коліна тут навколо вівтаря. Чому б вам не піднятися та не прийти? Ви хотіли це зробити. Ви намагалися.

351 Просто згадайте про Брата Лайла Палмера, нашого хорошого, дорогоцінного брата. Я так розумію, він був на подвір’ї, спостерігав, як його донечка грала там у крокет чи щось таке, і він звалився на стілець та помер, не встигнувши й поворухнутися. Ви не знаєте, котрого часу ви підете звідси. Вам просто невідомо, котрого часу ви підете. Це може бути ще сьогодні, тож чому б не прийти та не владнати це тепер?

352 Давайте, люди. Невже ви не відчуваєте, як Щось спонукає вас? Я—я знаю, що серед присутніх є чимало таких, кому слід бути тут біля вівтаря, і оці тільки шість чи сім людей тут — це не всі, кому необхідно з присутніх. Отож, якщо ви вірите мені та спостерігаєте, як тут на платформі дещо відбувається, вірте мені зараз. Одного дня мій голос замовкне. Ви не почувєте його більш. Ви, може, забажаєте, щоб вам прийти.

353 Ви скажете: “Але ж, Брате Брангаме, я був членом церкви”. Нема жодної різниці, ким ти був. Так і—так і Никодим був членом церкви. Так і Іван, Петро, Яків, Павло, усі інші були членами церкви.

354 Павло був членом церкви, поки однієї ночі дещо не трапилося, тобто, це було вдень, і він прийшов. Він став тоді церковним членом, що перемінився на сина Божого. Невже ви не прийдете? О-о, він вивчився. Він був інтелектуалом. Він знав, що він одержав вишкіл в одній з найкращих по навчанню шкіл, в Гамаліїла — одного з найкращих вчителів у тій країні. Але він знав, що йому дещо було потрібно.

355 Невже ви не прийдете? Я питаюся у вас ще раз. Там, де. . . Тут чи там по країні, я питаю вас, де б ви не були, в якому б зібранні ви не були, в цю годину дня Подяки. Пам'ятайте, мене тут записують; не тільки тут, але й на Небі.

356 Знаєте, наукою доведено, що кожен порух, який ви робите — записується. Це доводять. Пам'ятайте, телебачення довело це. Телебачення не—не продукує зображення. Зображення — це ви. Воно просто передає те, що ви робите, по каналу. Ви ж все одно знаходитесь там. Розумієте? Коли ви рухаєте своїм пальцем, той порух бачать по цілому світу. Щоразу, як ви вдягаєте сукню, ваш зовнішній вигляд бачать по цілому світу. Це записується. Записується кожна думка, що проходить через ваш розум. І якогось дня запис вимкнуть, це покладуть в альбом.

357 І потім, на Суді, це знову ввімкнуть. Ви з'явитесь там з обстриженими косами, заявляючи, що ви Християнка. Ви з'явитесь там з думками у вашому розумі проти Слова — це було прямо у вашому розумі. Цього не сховаєш. Пам'ятайте, навіть і телебаченню, науці відомо, що то є правда. Зараз ви стоїте, знаєте, що вам повинно бути тут, пам'ятайте, адже це записується. В День Суду, та ж думка, що у вас зараз — знову пройде через ваш розум. Це буде прямо у запису. Увесь світ побачить, як це програють. Чому б світові не. . . Будуть дивитися на вас, у День Суду, всі Анголи там.

358 “Якщо ти посоромишся Мене тут, коли тебе зараз знімають, в День Суду Я посоромлюся тебе. Бо Я помазав Своє Слово, послав Його тобі. Ти не захотів Йому повірити. Ти ховався за чимось”.

359 “О-о, — скажеш ти, — я досить порядний. Я чинив *оце*. Я танцював у Дусі. Я говорив мовами”. Так робить й ідолопоклонник. “Я вигукував”. Так робить й ідолопоклонник. Як же ти можеш тоді відвертатися від Слова?

Чого ні?

Чого не приходиш до Нього?

Чого, чого ні?

Чого не приходиш до Нього?

Чого чекаєш, любий брате?

О-о, чого зволікаєш так довго?

Ісус чекає спасти тебе,

Дати тобі місце в Його Домі святих.

Зробити тебе одним з членів Свого Тіла!

Чого ні?

О-о, орлятко, прийди зараз.

О-о, чого не приходиш?

³⁶⁰ Господи, я вдячний. Я вельми вдячний. Вдячний Тобі, Господи: не за звичайну їжу, хоча й за це. Але, Господи, прийшов останній час. Я вдячний за цю духовну Їжу, Господи, за духовну Їжу Семи Печаток, яким було обіцяно відкритися.

Ти скажеш: “То буде дещо таке, що відрізняється”. Ні, ні.

³⁶¹ Не можна додавати жодного слова. І віднімати. . . Воно вже є Там, просто сховане. Воно запечатане. Хто з вас розуміє це? Скажіть “Аміль”. [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Бачите?

Ти скажеш: “Ну, в цьому з’явиться якась таємниця”. О-о, ні.

³⁶² Це вже є у Письмі. До Нього не можна додавати якесь слово чи віднімати від Нього що-небудь. Розумієте? Це вже знаходиться Там. Цьому просто повинно об’явитися за останнього дня.

³⁶³ Невже ти не прийдеш? Приходь тепер, друже. Якщо й не розумієш, приходь. Схили коліна, поговори з Ним про Це. Якщо я не можу роз’яснити Це тобі, Він роз’яснить, бо Він є Той, Хто розв’язує усілякі труднощі.

. . . на Його престолі святих.

О-о, чого, чого не приходиш?

Чого не приходиш до Нього нині?

³⁶⁴ Пам’ятайте, триває запис цього, не тільки на цю плівку, але Божий величний запис. Кожен з вас, кожен ваш порух, коли ви схиляєте свою голову, схиляєте своє серце, яка думка проходить через ваш розум, пам’ятайте, зараз просто там у Славі це записується, і цей запис буде програно в День Суду. Яке буде ваше рішення? О-о, як ви захочете це змінити, у той День.

³⁶⁵ Я просто почекаю, тому що біля вітваря зараз багато, багато. Розумієте? Можливо, хто-небудь з них, якщо я потримаю ще трохи, там, може, буде хто-небудь, може, десь у Нью-Йорку, може, десь у Філадельфії, там у Каліфорнії, Арізоні. Може, десь приїде іще хто-небудь. Пастор, де б ти не знаходився, не відмовляйся від поклику до вітваря.

³⁶⁶ Може, ми ніколи вже не побачимо наступного дня Подяки. Може, цей буде останнім, і сьогодні ввечері будуть записувати востаннє. В один з днів плівка закінчиться. Запис буде зупинено, і це піде у Божий альбом. Потім її буде програно, які у вас зараз думки. Не кажіть, що ви не знали. Ви знаєте. “Але ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Батько не притягне його. І всі, кого Батько дав Мені — вони прийдуть”.

. . . прийти до Нього?

³⁶⁷ Я вважаю, якби я сидів десь там, і в мене була б хоч найнезначніша думка, я з усіх сил кинувся б сюди, безсумнівно.

Чого, чого ні?

368 Це усі? Ви певні, що не засмучуєте зараз Його Духа? Тоді нехай наші голови побудуть схилені. Ви певні, що ви не засмутили Його Духа? Ви певні, що виконали в точності те, що Він наказав вам зробити? Ви зараз упевнені? Пам'ятайте, у вас—у вас може вже не бути іншого шансу. Запис може бути завершено сьогодні. Це може бути кінець. Це може стати вашою останньою плівкою. Чи певні ви зараз, що готові? Якщо так, я залишаю це у ваших руках, в Ім'я Господа Ісуса.

369 Отож, поки хор ніжно співатиме, я буду молитися за цих, що тут. Я просто один з таких дуже незвичайних Християн. Я вірю, що Бог має здійснити справу спасіння. Я вірю, що Бог має насадити Слово. “Я Господь, — сказано у Біблії, в Ісаї, — Я Господь насадив Його. Я буду напоювати Його день і ніч, щоб хто не вирвав Його з Моєї руки”. Перш ніж я попрохаю когонебудь підійти до вітваря до цих людей, я хочу помолитися за них сам.

Схилимо тепер наші голови.

370 Любий Ісусе, я тільки-но процитував Твоє Слово, яке сказав Твій пророк, і я знаю, що слова пророків є правдиві. І Ти сказав: “Я Господь насадив Його”. І точно, Ти заклав Це у Книгу Життя Агнця перше закладин світу. “Я Господь насадив Його, і Я напоюватиму Його день і ніч, щоб хто не вирвав Його з Моєї руки”. Ці, Господи, напевно, чули чимало покликів до вітваря. Але Ти досі напоюєш Його, Господи.

371 Ось вони, сьогодні. Нехай вони просто звільняться, сьогодні, Отче, від усього світського, усяких гріхів та проблем, що в їхньому серці, і саме розважливо, шанобливо звільняється у своєму серці для Твого Слова, саме зараз, скажуть: “Господи Ісусе, я, глибоко в серці, завжди вірив, що для мене існує дещо таке, чого я ще не прийняв. Хоч я й старався, як було сказано сьогодні, ходити слідом за квочкою, але там було дещо таке, що здавалося мені чужим. Це просто було не те. Потім, сьогодні, я відчуваю, що я нині ближче приходжу до рук живого Слова. Я приходжу сюди наскільки можу шанобливо, у здоровому розумі. Я схилився тут біля цього вітваря. Я так сильно прагну спасіння, Господи. Я такий голодний! Я хочу, щоб Ти, Господи, узяв мене сьогодні Собі на руки. Не якимись емоціями, але Духом любові — візьми мене до Себе на руки, любий Боже.

372 “Я Твоя дитина. Я відчуваю, що я є той орел, про якого говорилося. Підхопи мене, Господи. Я стрибаю. Я піднявся зі свого місця та схилився тут. Підхопи мене, Господи. Я стрибаю. Віднеси мене на Своїх крилах, Господи, від цих світських речей. Дай мені полетіти геть від нечистоти цього світу, від моєї поганої звички, від усякої моєї деномінаційної традиції. Дай мені прийти тільки лиш до Тебе, любий Боже, щоб Твій Святий Дух міг злити у мене прощення усіх моїх сумнівів. Нехай я сьогодні стану Твою дитиною, відновленою, народженою, та новим створінням,

сьогодні. Підхопи мене. Понеси мене туди, де нема квохтання квочки. Віднеси мене до гнізда Орла, у те місце, де я зможу годуватися Словом Божим, поки сам не навчуся літати”.

373 Даруй це, любий Боже. Візьми їх. Вони Твої. Така є моя щира молитва, коли молюся над смертними людьми. Даруй це, Отче. Я підношу цю молитву за них. Я прошу це заради слави Божої.

Отож, зі схиленими головами.

374 Мені хотілося б знати, зараз навколо вітваря, ви, що схилилися тут. Багато хто з вас заявляли, що ви Християни, але ви відчували, що постійно десь було щось таке, чим ви не володіли. Може, ви виконували усякі релігійні дії. Може, ви вигукували. Може, ви робили усе що завгодно. Може, танцювали у Дусі. Може, ви говорили мовами. І ніхто не може сказати нічого поганого проти цього. Це є правдивим. Це все добре. Але, розумієте, це є *дари* Духа, без Духа. Якби Дух перебував тут, в тому почутті не було б такого почуття засудження.

375 Чи вірите ви щиро, непідробно, тут біля вітваря, що зараз, поки ви тут, що саме цим актом звільнення, отож, не якоюсь емоцією, але істинною, непорочною вірою, що Бог прийме вас та годуватиме вас Своїм Словом, поки ви самі станете орлами та зможете літати? Якщо ви вірите й хочете, щоб Бог вчинив так, підніміть свою руку, ви, хто навколо вітваря отут. Благословить вас Бог. Рука в кожного піднята.

376 Отож, у повній тиші, я звертаюся до відданих чоловіків та жінок, що дійсно знають Бога.

377 Майже всі з них, це дуже дивно, здається, немовби саме так, — майже всі, хто відізвався на мій поклик до вітваря — це чоловіки. Знаєте, звичайно відгукуються саме жінки. Але тут усі чоловіки. Думаю, сьогодні ввечері біля вітваря є одна жінка, може, дві. Звичайно там саме жінки. Але, так чи інакше, думаю, виглядає так, немовби жінки вважають, що я говорю проти них. Ні, сестро. Здається, хтось сказав, що там троє. Мені не видно звідси через вітвар. Гарзд.

378 Хто-небудь з вас, віддані Християни, підійдіть-но сюди та побудьте тут зі мною у молитві, всього хвилинку. На вітварі, де б ви не знаходилися, на платформі, хто-небудь такий, що дійсно знає Бога, саме знає, як побути тут всього декілька хвилин заради молитви з ними, і потім ми розпустимо зібрання. Кожен перебувайте зараз у глибокій пошані. Не відходьте. Просто пройдіть сюди та станьте навколо.

379 Хто-небудь з вас, люди, хто дійсно вірить, що Це є Правда, що ми вступаємо у іншу епоху. Ми вступаємо в Епоху Схоплення. Вам відомо, що церква, у своєму стані, не зможе піти, і вона не стане кращою. Їй повинно ставати все гіршою. Кому з вас це відомо? Скажіть: “Аміль”. [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Вона мусить ставати ще гіршою. І вона не зможе піти такою. Розумієте?

Має з'явитися Дещо, і Воно приходить прямо зараз, друже. Це—це—це діє, рухання відбувається заради Нареченої. Це є Правда. Це є ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ.

380 Підходьте зараз, віддані Християни, хто хоче, щоб у вашому—у вашому запису було знайдено це, — оці, хто приходить у ширості, — що ви хочете прийти та піднести разом з ними, як з вашими братами та сестрами, молитву, — підійдіть до віктаря. Станьте тут навколо всього на хвилинку, для молитви. Хоче хто-небудь іще прийти, стати тут? Просто схиляйте коліна поруч з ними. Просто проходьте, чоловіки — там, де чоловіки; ви, жінки. Ніжно, покірливо прохайте у молитві за них.

Любий Боже, допоможи. . . ? . . .

381 “Усе я віддаю. Я віддаю свою деномінацію. Я віддаю свій перший шлюб. Я віддаю свого першого чоловіка. Я віддаю усе, Господи”.

. . . -даю,
Усе Тобі, мій любий Спасе,
Усе я віддаю.

Усе я віддаю,
Усе я від-. . .

382 Чи віддаєте ви свої уявлення? Чи здатні ви відмовитися від своїх уявлень заради Слова Божого?

Усе Тобі, мій любий Спасе,
Усе я віддаю.

Усе я віддаю,
Усе я віддаю.
Усе Тобі, мій любий Спасе,
Усе я віддаю.

383 Зараз, у зібранні, усі, хто вірить, підведіться на ноги. Давайте зараз проспіваетьмо її всі разом.

Усе я від-. . .

Ви усе віддаєте, готові заспівати її зараз?

Усе. . .
Тобі, мій любий Спасе,
Усе я від-. . .

384 Тепер, ви, хто навколо віктаря, якщо ви дійсно віддаєте, підніміть до Нього свою руку, співайте: “Усе я віддаю. Я віддаю деномінацію. Я віддаю деномінацію. Я віддаю церкву. Я віддаю самого себе. Я віддаю свої уявлення. Усе Тобі, мій благословенний Спасителю, усе я віддаю. Тобі, мій. . .”

Усе я віддаю,
Усе я віддаю.
Усе Тобі, мій любий Спасе,
Усе я віддаю.

Ви дійсно маєте це на увазі?

Усе я віддаю,
[Порожнє місце на плівці.—Ред.]

³⁸⁵ Ви, хто зараз тут біля вітваря. Ви, хто отут навколо вітваря, за кого молилися. Церква молилася за вас. Ви молилися самі. Отож, єдине, як вам можна спастися — це “Через віру ви є спасені, і це через благодать”. Благодать Божа проговорила до вас, привела вас до вітваря. Ви шукаєте Божих благословінь. Ви шукаєте Його Слова. Ви шукаєте Духа Святого. Ви шукаєте Божої ласки. І якщо з вами є так, і ви дійсно, від всього свого серця, зможете віддати це. Отож, не шукайте ніяких емоцій. Шукайте Правди — Правди, що з вашого серця, через віру. “Господи, я волію виконати усе, що Твоє Слово наказує мені виконати. Я віддаю себе самого, усім, що тільки є у мені”.

³⁸⁶ Якщо ви вірите цьому всім своїм серцем, я хочу, щоб ви піднялися на ноги, повернулися до цієї церкви, до зібрання, та підняли руки, і ми будемо співати це разом з ними: “Я віддаю усе, що є у мені, Боже. Наскільки мені відомо, усе, ким я є — я віддаю”.

³⁸⁷ Підніміться сюди на цю платформу, ви, хто біля вітваря. Піднімайтеся сюди на платформу, браття, прямо сюди, ви всі, і брати, і сестри.

Погляньте—но сюди, церкво.

³⁸⁸ [Одна сестра каже: “Брате Брангаме, я належу до церкви, але віднедавна я вже більш не—не там”.—Ред.] Віддаєте? [“Господь знає, куди я хочу, щоб Він мене вів. Я хочу. . . ? . . . церква. І я хочу Святого Духа, стати наповненою Духом. І я радше помру, якщо це буде потрібно.”] Так. Це так. Чи віддаєте ви кожную дрібницю Йому та Його Словоу?

³⁸⁹ Тут одна сестра з деномінації. Вона сказала: “Я належу до одної деномінації”. Нам не потрібно її називати. Вона там працює. Але вона сказала: “Брате Брангаме, я хочу вийти до Правди. Я хочу чогось глибшого, ніж оте”. Розумієте?

³⁹⁰ Дозвольте мені процитувати Його Слово. “Благословенні голодні та спрагнені праведності, бо вони наситяться”.

³⁹¹ Отож, ви, хто тут на платформі, хто якраз прийшов, якщо ви готові віддати усе, ким ви є, усе, щоб підкоритися Слову Бога. Ніхто не казав вам, на цьому тижні, що треба робити. Отож, якщо ви готові просто зараз віддати Йому, просто підніміть свої руки *отак* ось, перед зібранням. Отож, ви, хто тут на платформі, давайте зараз заспіваємо це — “Усе я віддаю”. Всі разом. Гарзд.

Усе я віддаю,

Отож, дійсно майте це на увазі! . . . ? . . .

³⁹² Ви дійсно маєте це на увазі? Скажіть: “Амінь”. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Скажіть “Амінь” ще раз. [“Амінь”.] Скажіть: “Господи”, [“Господи.”] “досліди мене”. [“досліди мене.”] “Випробуй мене”. [“Випробуй мене.”] “І дай мені

можливість”. [“І дай мені можливість”.] “Це все, що я був у змозі зробити сьогодні —” [“Це все, що я був у змозі зробити сьогодні —”] “віддатися Тобі” [“віддатися Тобі”.] “Ти знаєш голод мого серця”. [“Ти знаєш голод мого серця”.] “Тобі відоме моє бажання”. [“Тобі відоме моє бажання”.] “Твоя обітниця повинна була сповнити це бажання”. [“Твоя обітниця повинна була сповнити це бажання”.] “Нині я приймаю її”. [“Нині я приймаю її”.] “І я віддаю Тобі”. [“І я віддаю Тобі”.] Всі разом.

Усе я віддаю,
Усе я віддаю.
Усе Тобі, мій любий Спасе,
Усе я віддаю.

НЕВИДИМИЙ СОЮЗ НАРЕЧЕНОЇ ХРИСТА UKR65-1125

(The Invisible Union Of The Bride Of Christ)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у четвер ввечері 25 листопада 1965 року у Скинії Життя, Шрівпорт, штат Луїзіана, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2006 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org